

ruh ve madde

Metapsişik Tetkikler ve İlimi
Araştırmalar Derneği Neşir
Organıdır

Cilt : 14, Sayı : 167; Aralık 1973

Dernek adına Sahip ve

Mes'ul Müdür

Ergün Arıkdal

Genel Sekreter

Selman Gerçeksever

★

Hazırlayanlar :

Prof. Dr. Muammer Bilge

Dr. Gültekin Caymaz

Psikolog Erol Mutlu

Selman Gerçeksever

Atilla Ultav

Muzaffer Suar

Berrin Gerçek

Sadiye Korateş

Güven Erer

Enver Ölçerman

Mehmet Sancar

Yorgo Karaca

İdarehane ve Dernek Binası :

Takım, Sıraselvler, Billürcü

Çukmazı Sümbül Apt. No. 14/1

(Otel Santral Sokağı)

★

Haberleşme, Abone ve

Havale adresi :

RUH ve MADDE

P. K. 1157 - İstanbul

Tel: 45 39 82 (sant 19.00 dan sonra)

Dizgi - Baskı - Kapak

T A Ş Matbaası

Cilt: Çınar Mücellihaneal

Abone ücreti : Yıllık 36 lira

Kapak : Hölley Kuyrukluyıldızı

Sevgili Okuyucular,

SOVYET RUSYA'DA OLAĞANÜSTÜ RUH-SAL ARAŞTIRMALAR isimli telif-tercüme eseri bu ayın sonunda sizlere sunacağız. Eserin anlaşılır olması için elimizden geleni yapmağa çalıştık.

Eserin orijinali ve Fransızca çevirisinde bulunmayan açıklayıcı resimleri yeterince eklemeye çalıştık. Böylece söylenenlerin maddesel kanıtlarını da yansıtmayı başardık.

Kitabı iyi bir kâğıda güzel ve ciddi bir kapakla hazırladık. Sovyet Rusya'daki parapsikolojik araştırmaları kapsayan eserin tümü, aynıyle çevrilmiştir.

Bu eser, bize göre, XX. Yüzyılım parapsikolojinin hangi aşamaları yaptığını, nasıl bir metod ve mantık kullanılarak «iç insanın» araştırılmasına girişildiğini, zaman zaman ayrıntılara girerek, vermektedir. Bu bakımdan eser her okuyucumuzu tatmin edecek durumdadır.

Ümidimiz odur ki, bu eseri mutlu rastlantılar sonucu okuyacak olan «ön yargısız» bilim adamlarının, parapsikolojiyle ilgilenmeleri, nasıl olsa öğrenilip, uygulanmak zorunluğunu duyacakları bu alana girmeleridir.

Gerek psişik, gerek uzay sorunları ve bunlarla ilgili bilgileri ilk yayınlandığından bu yana aşamalı şekilde sizlere aktarmağa çalışan Ruh ve Madde Dergisi tutucu, dar, ideolojik ve bilim dışı olmadı, olmayacaktır. Metapsişik devri, dünya realitesinin ufkunda yeni yeni ışıdamaya başlayan bir «birleştirici İnsanlık Reallitesi» dir. Onun önceden söylediklerini idrak edemeyenlerin, idrak edecekleri zaman pek geç değildir. Zaman enerjisinin gitgide yoğunlaştığı bu devrede «hızlanma» ve «tırmanış» da yoğunlaşmaktadır. Son yirmi yılda alınan yol bir evvelki elli seneye bedel hale geldi. Değişimlerin hızına dayanamayan ruhlar, savrulup realite dışı kalmak mükadderini izleyen ruhlardır. Bir çok hakikâtlar hükümlerini gerçekleştirmek üzere zaman yoğunlaşmasını beklemektedir. Bu nedenle olayların akışını izlemek zordur. Tekâmülün hızında olanlardan..

Selâm ve Sevgiler,

E. ARIKDAL

Uçandairelere Neden İnanmak İstemezler?

Hiç şüphesiz, sizler, çeşitli vesâlielerle, uçan dairelerden söz etmek fırsatını bulmuş, muhatabınızı bu konuda ikna etmek için çaba harcamışsınızdır. Bütün bilgi ve samimiyetinizi ortaya koyarak uçan dairelerin varlığını isbatlamaya çalışmışsınız. İleri sürdüğünüz deliller, verdiğiniz örnekleri, anlattığınız olaylar ne kadar kuvvetli ve inandırıcı olursa olsun, yine de size itiraz edenler eksilmeyecektir. Bu doğal bir tepkidir. Çoğu kez, «ben niye görmüyorum», «eğer dolaşıp duruyorlarsa neden alenen ortaya çıkıp insanlarla konuşmuyorlar», «gizlenmeleri dostluk için olmasa gerek» gibi bir sürü soru ile karşılaşmış olduğunuzu tahmin etmek zor değil.

Biz bu türlü karşı koymaların lehte bir mesele olduğunu, spiritlek çalışmalarımızın bize verdiği tecrübeden dolayı bilmekteyiz. İnsanların realite değişiminde izlenen, süreç. İCAPLAR dahilinde tecelli eden tekâmül'dür. Tekâmül ise sçramalar, anı aydınlanmalar tarzında değil tedricî düzeni içinde idrakin ve bilginin tatbikat ile birlikte gelişmesiyle meydana gelir. Her fenomenin herkes için aynı derecede dikkat çekmesi, aynı derecede önemli olması, arzu edilmesi mümkün değildir. Herkes tekâmül ihtiyaçlarının motivasyonu ile yönelir, hedeflenir.

İşte bu vetire uçandairelerin gerçekliğini kabul etmek hususunda da geçerlidir. Dünya insanlığının, Uzak insanlığını kabul edip tavır değiştirmesi, öyle hemence uygulanamaz. Bunun pek çok sebepleri vardır. Bu sebepleri belirli nitelikleri kapsayacak şekilde toplamak imkân dahilindedir. Evet, insanların büyük çoğunluğu neden u-

çan daireleri kabul edemezler. Etmezler değil, edemezler; zorunlu sebepler vardır bunun için. Biz bu sebepleri gözden geçirebiliriz:

SİYASİ - ASKERİ SEBEPLER

A.B.D.'de yapılan büyük Uçandaire araştırmaları Savunma bakanlığı denetimi altında kurulan heyetler tarafından yapıldı; bulunan müsbet sonuçlar, heyet tarafından kabul edilmekle beraber, siyasi ve askeri otoriteler, bu sonuçların tasdikini ilân etmedi ve üstelik kim bunları ifşa ederse hapis ve para cezasına çarptırıldı. Bu gerçek bir olaydır. Neden böyle? Bir örnek daha verelim: Halihazırda uçandaireleri görüp, onların gelişlerindeki anlamı kavrayabilmiş olan binlerce amerikan vatanı, iş ve mesleğini terk etmiş, evini bırakmış ve sun'i uygarlığın dışına çıkarak ve özellikle ne askeri ne de mülki otoriteyi tanımadan, kendilerini tamamiyle Uzaylı Varlıkların tanıtılıp öğretilmesi görevine vermişlerdir. Ve bu durum ülkenin hemen her yerinde örnekler vermiştir.

Önemli olan nedir? Otoritelerin toplum üzerindeki etkilerinin zayıflaması, değer ölçülerinin değişmesi, toplum düzeninin karışması ve özellikle, yönetme ve hükmetme ihtiraslarının önüne bir engel çekilmesidir.

İnsanların en büyük ve derin hareket salkı (her yönde) egolizm ve korkudur. Nefsaniyet ve korku'nun tekâmülde oynadığı menfi ve bazan müsbet rol çok önemli bir konudur. Endişeler, ihtiraslar, ve bilgisizlik büyük hakikatlerin anlaşılmasında, bize göre, büyük engel teşkil etmektedir.

DİNSEL SEBEPLER

Yeryüzünde mevcut bütün dinsel kurumlar ve bunların şeriat kitapları insanlığı ve dünyayı aşılaması güç engellerle çerçevelemiştir. Kara kaplı kitabın dedikleri dışında bir şey söylemek, düşünmek ve örnekler göstermek, dinsel otoritelerin şiddetini çekmiştir. Bunu yapanlar, öldürülmüş, yakılmış, lanetlenmiş, horlanmış ve toplulardan tecrit edilmeye çalışılmıştır. Skolastik bilgi ve sert şeriat insanlık tekâmül sürecine, yardımdan ziyade, köstek olmuştur. Oysa dinlerin öz'leri buna manidir.

Dinsel bilgi ve geleneklerde bir takım temeller vardır. Bu temeller olmayınca dinin «inanç» kısmı ortadan kalkar. Ya da önemini kaybeder. Örneği: Hıristiyanlıktaki teslis, Tevrat'taki yaratılış, v.s. gibi. Uzaylı Varlıkların kültürüyle hareket edilince, bu ifadeler, temel bilgiler, yepyeni bir anlam kazanacak ve mümin'lerinin inanç ve anlayışlarındaki büyük değişim, dinsel kurum ve otoritelerin çok zayıflamasına sebep olacaktır. Oysa, biliyoruz ki, dinsel kurumlar insanların üzerinde etkindir. Dinsel Görevleri icra edenlerin otoriteleri, çıkarları, vicdanları kendi ihtirasları yönünde çekmeleri, tarihin her devrinde mevcuttur. Uygarlığın gelişiminde nedenli kösteklik ettiklerini biliriz.

Fakat, bir bakıma, dinsel kurumların ve şeriatın insanların yönetiminde sürekli rol oynamaları da, insanlığın tekâmül seviyesi bakımından, ahlâki davranış ve bazı sorulara cevap bakımından zaruridir. Uzay Kültürünün getirecekleri ile, eski dünya kültürünün birbirine tedricen yaklaşmaları ve sentezin, şokları arttırmadan, sağlanması da bir leopoldür. İşte bu nedenle, Uzaylılar, Evren Kültürünü dünyalı kardeşlerine, dağınk ve arzuya bağlı olarak vermektedirler.

EKONOMİK SEBEPLER

Dünya'nın mihreri ekonomik ilişkiler, üretim, tüketim, kısaca ihtiyaçların temini üzerinde döndürülür hale getirildikten sonra, bu tarz bir sistemde meydana gelen dalgalanmaların nelere bağlı olduğunu biliriz.

Şimdi, enerji sorunu ve onun getirdiği bunalımların toplumlara ne halden hale soktuğunu burada sıralamaya gerek yok. Mekanikleşen ve tahrip ederek gelişen uygarlığımızın teknik gücü enerjisini petrolden, kömürden, elektrikten ve emekleme devrinde olan nükleer enerjiden sağlamaktadır. Ama bunlar yeterli değildir, giderek tükenmektedir.

Uzaylıların bizlere öğretecekleri bilgi ve teknikden sonra ekonomimiz ne hale gelir? Tam bir iflas! Bu ise dünyanın tam bir kaos içine girmesi demektir. Bütün üretim vasıtalarımız battal olunca, insanların, şu gitgide çoğalan bizlerin halimiz gerçekten felâket olur.

Uçandırelerin çalışma sistemini, enerji sağlama tarzını öğrendiğimizi farzedelim. Durum ne olur? Eğer bu öğrenme işi yavaş yavaş uygulanmaz ve tatbikata konulmazsa petrole, kömüre, elektriğe bağlı olan bütün üretim vasıtalarımız ve bunlara bağlı sermaye, kıymet, emek mahvolur. İşte bu nedenle bir uçandıre kalkıp Beyazıt Meydanına, Washington Parkına, Paris Bulvarlarına inmiyor; gelin, görün, inceleyin, yapın demiyorlar. Buna bilgimiz, gücümüz, zihin yapımız, tekâmül seviyemiz de müsaade etmez. Brakalım Evrenin serbest enerjisini kullanmayı, patlı notor sistemi yerine elektrikli motor sistemini kullanmaya kalksak, yer yerinden oynar. Bunun bir örneğini biliriz: Benzin motorunun karşısına çıkan Diezel'in uçağı havada infilâk ettiydi; bereket versin plânlara bir kopyası evinde vardı. Adamcağzın öteki motor sermayedarları tarafından öldürüldü. Şimdi ise uzay çalışmalarının sonunda meydana gelen yeni buluşlar bize insanlığın yararına sunulmuyor. On sene bozulmadan kalan bir bovanın, boya sanayi'ne yapacağı darbeyi düşünün. Buna benzer bir çok buluşlar var. Büyük sermaye tröstleri Uzaylılarla ilgili gerçek ve tüğlere karşıdır.

SOSYAL SEBEPLER

Dünya-dışı bir insanlık fikrine ne genelçlerimiz, ne örf ve âdetlerimiz ve ne

(Devamı sayfa 14'de)

Ruhsal Bir Celseden İzlenimler

Feridun TEPEKÖY

Ruhsal irtibat celseleri diye isimlendirdiğimiz seanslardan biri üzerinde yapmış bulunduğumuz müşahedeleri nakletmeden evvel şu noktayı belirtmek gerekir ki, gerek görüş ve gerekse his açıları yönünden nötr kalmayı ve kişisel kaygularından tamamen uzaklaşmayı prensip olarak benimsemişimdir. İşte bu tutumun bir sonucu olarak da her türlü peşin hükümlerden uzak kalmak için «psşik celse» terimiyle olayı ifade etmek istedim. Olabilir ki, ruhsal irtibat olup olmadığını peşinen nasıl kabul edebildiğim sorusu açıkta kalır. Zaten itiraf edilmelidir ki, ruhsal irtibat diye damgalanan olayın başkalarına isbatı, öyle her zaman kolayca yapılabilecek işlerden değildir. Her türlü itiraz kapısının açılmasına mani olmakla işe başlamakta elbetteki yarar umulur.

Biz bu satırlarla, sizlere sadece bir olayın detaylarını, asbna sadık kalarak nakletmek ve bu müşahedemize sizleri de ortak etmek istedik. Zaten yazımız n başlıca gayesi de bundan ibarettir. Zahirde pek de nazarı dikkatimizle çarpmayan basit ve ufak detayların değerlendirilmesi, bizlere pek önemli ip uçları verebilir ve keza pek derin problem'lerin çözümlerine götürülebilir. Ayrıca, ruhsal irtibatların gerçek delillerini, böyle önemsenmeyen detayların arasında bulabilmemiz ihtimalinin de yabana atılmaması gerekir. Ruhsal celse analizlerinde, celsenin sıhhati, derinliği, kesintiler yaptığı noktaların tesbiti gibi çok önemli konularda ufak bir mimik,

basit bir nefes alışması veya kullanılan bir kelime ve cümle tertibi, sesin tonu v.s. gibi hususların her biri nazarı itibare alınıp değerlendirilmesi gereken noktalar'dır. Keza değişik tertipten bir psikolojik halin içinde bulunup ta (ki buna trans hali denmektedir) bizlere birşeyler söyleyen süjenin (ki buna da medyum denmektedir) kullandığı kelime miktarının, bilgi seviyesinin ve konuşma kabiliyetinin de bu değerlendirmelerimiz arasında bize yardımcı olması ve bir kıyaslama imkânını sağlamasında yarar vardır. Ve hasil bütün bu saydığımız hususların toptenkün gözönünde bulundurulması ve yapılacak ciddi ve dikkatli değerlendirmeler (analiz ve sentezler), celsenin durumu hakkında bir dereceye kadar bir fikir sahibi olmamıza imkân verebilir.

Yoksa bu hususların hiç birine önem vermeden bir celse hakkında fikir beyanında bulunmanın ve değerlendirmeye çalışmanın büyük bir önemi olmayacaktır. Zaten kehanet ve tedavi celseleriyle fizik karakterli celseler dışında mütalâa edilen ve «bilgi celseleri» veya «intüitif celseler» diye isimlendirilen celse'lerin, isbat karakteri taşıyan unsurlarının elden geçirilmesinin pek kolay olması, bir çoğumuzda istifhamlar yaratmaktadır. Gene aynı sebeptendir ki, celseler daha ziyade özel karakterlere bürünmekte ve iştirak edenlere, dışındakilere nazaran daha fazla tatmin unsurları verebilmektedir.

Ama ne var ki, yapılmış celselerin, bu

yönden, ciddi ve samimi kimseler tarafından her türlü çıkarıcı düşünce ve hissi saplantılardan uzak bir şekilde yapılacak analizlerinin, celseye iştirak edememiş olanlara, düşündürücü bazı unsurların aktarılmasında yardımcı olması bakımından, yapılmasında da zaruret vardır diyoruz. Bir taraf bir nakil ve analiz, muhakkaktır ki, başka zihinlerde, yeni uyarımları meydana getirmesi beklenebilir.

Ancak bu suretle belki de bir dereceye kadar olsun, celselerin orijinallik zorunluğu ve özelliğinin duvarları dışına çıkılabilir ve müştereken incelenmesi ve faydalanılması olanakları sağlanmış olur.

İşte böyle bir düşünceden kuvvet alacak sizlere aşağıdaki ilginç izlenimlerimizi nakletmek ve böylece olay üzerinde müştereken düşünebilmek imkânlarını sağlamak istedik.

Şu hususu tekrardan hatırlatmalıyım ki, sadece izlenimlerimi nakletmekle yetmeği daha faydalı buluyorum. Analiz ve sentezi, benim yaptığım gibi her okuyanın ayrıca yapması, sanırım ki, çok daha faydalı olacaktır.

İzlenimlerimi nakletmeden önce öncemi bence küçümsenmeyecek olan bir hususu daha belirtmeliyim. Bilindiği üzere trans halî denilen psişik halin, kendine has üstün bir hassasiyeti mevcuttur. Bu halin içinde bulunan süjenin (medyom dediğim şahsın) psikolojik hayatına şu veya bu şekilde etkide bulunacak veya bilgisiz ve yetkisizse yapılacak bir müdahalenin, bundan sonraki ruh halinde meydana getireceği tepkilerin önemi üzerinde de durulmalıdır. Bu sebeple faraza bizzat medyomun öğrenmesinde bu açılardan mahzur görülen durumlarda ketum davranmak ve bu tutum içinde bulunmanın mes'uliyetini duymak, celseye iştirak edenlerin yerine getirmekle yükümlü oldukları ayrı bir ödev olmalıdır. Bu husus üzerinde benim sizlere nakletmek istediklerimin, medyomumuz tarafından da okunmasında hiç bir mahzur olmadığı kanaatine varmışlığım, elbetteki benim için ilk adımı teşkil etmiştir.

Şimdi psişik celsenin, çok ilginç ve

üzerinde durulmağa değer hususlarını naklediyorum.

Psişik celse 27.4.1973 tarihinde İstanbul'da saat 22'de yapıldı. Medyomumuz Ç. S. ile buna benzer bir çok celseler aktetmiştik. Uzun yıllar birlikte çalışmıştık. Celse umumiyetle medyomumuz hariç 4 ilâ 6 celse elemanından teşekkül ediyordu. Konuşulanlar banda kaydedilmekte ve bilahare teksir edilerek üzerinde çalışılmaktadır. Dcney odası normal sıcaklıktadır. Bir deney lâmbasının beyaz ışığı ile aydınlatılmıştır. Celseye iştirak edenler (celse elemanları) sandalyelerde oturmakta ve medyomun etrafını çevrelemektedir. Oda sessizdir, sakindir. Herkes, parazit düşüncelerden mümkün mertebe sıyrılmak ve trans halinin kurulmasını gerekli olan ortamın sağlanması için bir nevi konsantrasyon içinde bulunmaktadır. Bu hal her zaman yapıldığından bizler için mutlak bir hal niteliği taşımaktaydı. Ancak şunu da belirtirim ki, nadir olmakla beraber son zamanlarda iki defa bu bekleyiş sonunda trans halî kurulamamış ve celse bırakılmıştı. Celseden sonra medyomumuza neden trans haline giremediğini sorduğumuzda: «her zaman olduğu gibi içinde bulunduğu ortamdan kopup bir türlü yükselmediğini, bir şeyler göremediğini» söylemişti.

Yaptığımız analizlere göre bu muvafakiyetsizliklerin sebepleri arasında, bize göre şunları tespit etmiştik.

1 — Yeterli bir ihtiyacın mevcut bulunmayışı,

2 — Yeterli bir arzunun doğmuş bulunmaması.

Bu iki faktör, celsenin karakterine, trans halinin kurulup kurulamamasına, bizim yönümüzden önemli şekilde etkide bulunmaktaydı.

Celse başlamıştı. Hepimiz bekliyorduk. Medyomumuz, rahat bir koltukta ve rahat bir şekilde uzanmış, gözleri kapalı yükselmeği beklemekteydi. Zaman geçiyor, ama bir türlü trans halî (veya medyomumuzun değimiyle yükselme ve bir nevi

● Lütfen sayfayı çeviriniz

aydınlama) kurulumuyordu. Bu süre, pek de uzun olmamakla beraber, mutlak bekleyiş süresinin hemen hemen 5-6 katına varmıştı. (Takriben on dakika). O ana kadar pasif bir bekleyiş hali içinde bulunurken, birden dikkatim bekleyiş süresinin uzamış bulunduğu üzerinde toplandı. Düşünmeğe başladım. Uzun bir sürenin beklenmesinde, zorlamak açısından mahzurlar olabileceğini düşündüm. Bu sebeple eğer medyum bizzat celse aktinden vazgeçerse mesele kendiliğinden hallolacaktı, yoksa bir uyarı ile celseye son verilmesi gerekliydi. Bunlar zihnimden geçtikten sonra durumu incelemek istedim. Acaba gerçekten bizim ölçülerimizce ve bilgilerimize göre bu aşam celse akti için şartlar müsait değilmiydi? Bu durumu gayet bitaraf şekilde düşünmeğe başladım. İhtiyaç ve arzu açısından celsenin yapılabilmesi için yeterli bir potansiyelin bulunduğu kanısına varmağa başladım (Burada böyle bir kanaate nasıl varmış olduğumuzun detaylarına giremeyeceğim). Bilemediğimiz başka engeller mevcut değilse, celsenin yapılmasında bir mahzur bulunmamalıydı.

Bu kanaate varışından ve kısa bir süre daha bekleyişten sonra celse aktedildi (Medyomumuzun tabiriyle yükseliş ve irtibat sağlanmış oldu). Burada celse süresince neler sorulup, neler söylenmiş olduğu, konumuz dışında bulunduğu için temas etmeden geçiyorum. İlginç bir müşahedeyi, celse sona erdikten ve medyumumuz transtan çıktıktan hemen sonra yapmak fırsatını buldum. Şimdi bu müşahedemi naklediyorum.

Celse hitam bulmuştu. Medyumumuzun trans halinden ayrılıp normal hale dönmesini aynı şartlar içinde sükûnetle beklememiz mutlak idi. Öyle de yapıldı. Hepimiz, transtan normale dönüş halinin oluşumunu beklemeye başladık. Oda orta derecede aydınlıktı. Medyumumuzu açıkça görebiliyordum. Gözleri kapalı rahat bir şekilde ve sakin koltuğunda yarı uzanmış beklemekteydi. İşte tam bu esnada (nasıl olduğunu bilemediğim) ruhumun derinliklerinden fıskırarak taşan ve bütün benli-

ğimi saran tarifi pek güç bir sevgi dalgasının o güçlü ve insanı derin bir huzura sürükleyen tatlı atmosferini teneffüs etmeğe başladım. Sevgi dalgaları o denli derin, güçlü, samimi ve her türlü çıkarıcı düşünceden uzak, saf, temiz ve hizmet düşünceleriyle doluydu ki, bu halin tarifini ne yazık ki ifade edemeyeceğim. Bunu hissedendenler her halde anlatamadıklarını bir dereceye kadar anlıyacaktırlar.

Ruhumun —tabir caizse— titrediğini hissediyordum. Transtan çıkmasını, her türlü tehlikeden korunmasını, mutlu olmasını arzulayan ve âdeta gözlerimden çıkan bu sevgi dalgalarının medyumumuzu çevre kucakladığını hissediyordum. Ayrıca şükür, niyaz, güven, sevinç, huzur gibi unsurlar da, tarifi imkânsız bir âhenk içinde birbirleriyle kucaklaşmışlardı, ruhumun derinliklerinde. Huzur içindeydim.

Medyomumuz yavaş yavaş normale döndü. Gerindi. Gözlerini açtı ve gülümsedi.

— Çok tatlı ve çok hoş bir celseydi. Adeta uyanmak istemedim, dedi. Hepimize sevgi dolu nazarlarla baktı ve :

— Celsenin sonunda tarifi çok güç tatlı bir hissin tesiri altında kaldım, dedi. Bu öylesine güzeldi ki, devam etmesini arzuladım. Sanki müşfik bir el, ben geri dönerken başımı okşuyordu. Bu okşayıştan çok hoşlanmıştım. İçimden okşanan bir kedinin mırıldanmasına benzer sesler çıkarmak geldi. Bu tatlı atmosferin dışına çıkmak istemiyordum...

Hepimiz bu izlenimleri ilgi ile karşıladık. Ama ben o anda öylesine tuhaf bir hissin tesiri altında kalmıştım ki, tarifi pek zordur. Hiç bir şey söylemeden müşahedemin değerlendirmesini yapmağa koyuldum. Arkadaşlarıma ve bilhassa medyumumuza bu birbiriyle ilişki bulduğum iki olay hakkındaki düşüncelerimi açıklamalı mıydım? Bu hususa daha sonradan karar vermek istiyordum. Celse üzerindeki konuşmalara geçildi. Burada da ikinci bir müşahede yapma fırsatını elde ettim. Şimdi de bu ikinci müşahedeyi nakletmeğe çalışacağım.

Konuşmalar bir ara celse'nin ve trans halinin pek güçlükle kurulmuş olduğu konusuna getirildi. Bu hususta medyomumuzdan izlenimlerini nakletmesi istendi. Medyomumuz bu konu hakkında şu ilginç açıklamasını yaptı:

— Celseye başlamak için koltuğa rahat bir şekilde uzandıktan sonra gözlerimi kapadım. Her türlü düşüncelerden uzaklaşmak istedim. Konsantrasyon yaptım. Bu arada da yükselmeği ve bir irtibat sağlanmasını arzuladım. Bunlar her zaman yaptıklarımıydı. Ama bir türlü olduğum yerden ağırlıklarımı bırakıp yükseleliyordum. Bu sıkıcı bekleyiş içinde ne kadar zaman geçti bilemiyorum, ama bir ara birden bir hafifleme hissetmeğe başladım. Sanki bir füzeye binmişim gibi gittikçe hız kazanan bir yükselmeğe maruz kaldım. Bu öylesine bir hızlandı ki, sanki bulutlara çarpmak endişesiyle sarsılarak yükseliyordum. Müthiş diyebileceğim bir hız ulaştım ve bir anda kendimi arzuladığım o aydınlık mekânın içinde buluverdim, dedi.

Kimya Mühendisi olan bir arkadaşımız bu açıklama karşısında kendi müşahadesini nakletmek mecburiyetini duyarak şunları söyledi:

— Bu söylediklerin benim için çok enteresandır. Zira senin (medyoma hitab etmektedir) transa giriş devresinde bedeni durumundaki değişimleri dikkatle izlemeğe koyulmuştum ki, bir ara koltukta sanki yalpa yapar gibi sağa sola hafif bir takım hareketler yaptığını ve gözlerin kapalı olmasına rağmen bir şeye çarpmamak endişesiyle dikkatle önüne bakmakta olduğunu gördüm.

Ben ise, bu hususta celse başında yaptığım kritiğimi hatırladım.

Bu izlenimler hakkında şahsi kanâat ve hükümleri bir kenara bırakarak sizlere sadece olayları, asıllarına sadık kalarak nakletmeğe çalıştım. Böylece sizlerin de olayları değerlendirme imkânlarına sahip olmanıza hizmet etmek ve celse arkadaşlarıma da dolayısıyla izlenimlerimi açıklamış olmak gibi bir vazifeyi yerine getirmiş bulunuyorum.

İKİ YENİ KİTAP :

● **POSTACI: Teoman UÇGUN, Fevkalâde sade ve bilgelik dolu spiritüel hikâyeler. Ülkemizde ilk def'a yazılan öğretici spiritüel hikâyeleri özellikle moralinizi takviye için okuyunuz. 5 TL.**

● **100 Yıl Boyunca RUH FOTOĞRAFÇILIĞI: Yazan: Tom PATTERSON. Bedensiz ruhların film üzerinde bıraktıkları kendi suretlerini, ışık radyasyonlarını nasıl bıraktıklarını resimlerle ve selâhiyetli bir açıklamayla öğrenebilirsiniz. 10 TL.**

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ.

Cinsiyet Problemi Üzerine KRİŞNAMURTI Diyor ki:

İLK VE SON HÜRRIYET

Biliyorsunuz ki, cinsel arzu, görme-
mezlikten gelebileceğimiz kadar önemli
fizik ve ruhi bir ihtiyaçtır. Bu problem
kuşağımıza mensup olanların özel hayat-
larındaki karışıklığın en derin sebeplerin-
den biri gibi görünüyor. Bu alanda davra-
nışlarımız nasıl olmalıdır?

— Havatımızda herşey neden problem
olsun? Tanrı'yı, aşkı, insan ilişkilerini, bü-
tün hayatı problem haline getirdik. Cinsel
ihtiyaçları da tabii. Niçin? Niçin yaptık-
larımızı bir problem, bir ızdırap haline ge-
tiriyoruz? Niçin ızdırap çekiyoruz? Niçin
problemlerle birlikte yaşamaya razı olu-
yoruz? Niçin bunları sona erdiremiyoruz?
Niçin onları gün be gün, sene be sene yük-
lenmek yerine, bir bir bu problemler için-
deki egoizmamızı sona erdiremiyoruz? Cin-
sivete meseleleri şüphesiz ki soru sorulabi-
lecek bir konudur; fakat ondan önce ge-
len bir soru var: Niçin hayatı problemleş-
tiriyoruz? Çalışmak, para kazanmak, be-
deni arzuları tatmin etmek, düşünmek,
hissetmek, nihayet yaşamak, herşeyi prob-
lemi olmuştur. Neden? Dalma özel, değiş-
mez bir görüş açısına göre düşünüyoruz
da ondan, değil mi? Dalma bir merkezden
çevreye doğru düşünüyoruz. Fakat çoğu-
muz için bu çevre merkez olduğundan do-
kunduğumuz her şey sathı kalıyor. Hayat
sathı birşey değildir, tam olarak yaşanmak
ister; fakat sathı yaşadığımız için ancak
sathı tepkilerimizi fark edebiliyoruz. Şu-
rumuzun sathında yaptığımız herşey kaçını-
lmaz bir şekilde problemler yaratacak-
tır. Bununla beraber sathta yaşamakla,
sathı problemlerle yüklü olmakla yetiniyo-
ruz. Bu problemler ancak orada vardır;
çünkü orası (ben) im. Dışa veya içe dö-
nük, kâinatla, bir ülke veya düşüncemizin

imâl ettiği herhangi başka bir şeyle bir
tutulmuş insansar ile, çevre «ben» im.

Düşünce alanında yaşadıkça zararlı
olarak karışıklıklar ve problemler olacak-
tır. Fakat bundan başka da birşey bilemi-
yoruz. Düşünce duyum demektir. Duyum-
lar, birikmiş tepkilerin bir neticesidir ve
dokunduğu herşey sefil, karışık, ebedi bi-
rer problemdir. Düşünce, problemlerimizin
gerçek kaynağıdır. Gece, gündüz, suurlu,
suursuz, mekanik olarak çağırır. Düşünce
son derece sathidir. Nesiller boyunca, bü-
tün hayatlarımızca onu yetiştirmeye, onu
gittikçe daha usta, ince, kurnaz, namus-
suz ve sahte bir hale getirmeye çalıştık.
Bütün bunlar gündelik faaliyetlerimizde
açıkça gözükür. Namussuzluk, sapıklık, bir
vakıya yüz be yüz bakma yeteneksizliği
düşüncenin talimatında vardır; işte prob-
lemi yaratan da budur. Bizzat kendisi
problemi teşkil etmektedir.

«Cinsel problem» den neyi anlayaca-
ğız? Bu bir fiil midir? Yoksa fiille ilgili
bir düşünce midir? Tıpkı yemek yemek
gibi fiilin kendisi, sizin için bir problem
teşkil etmez.

Fakat sabahdan akşama kadar, başka
hiçbir şey yapamayacak şekilde yemek ye-
meği, ya da cinsel ilişkiyi düşünürseniz, bu
sizin için bir problem olur. Problemi teş-
kil eden onu düşünmektir. Peki, niçin bunu
düşünürsünüz? Niçin bu düşünceyi besle-
mek üzere sinemalarımızla, mecmuaları-
mızla, hikâyelerimizle, kadın modaları ile
bütün bir dünya yaratırsınız? Niçin bu
yolda düşünce bu kadar faaldir?

Niçin boyunca cinsel ihtiyaçlarımız ile
ilgilenirsiniz? Niçin bu mesele hayatınız-
da bu kadar önemlidir? Bir sürü şey, bizi
çağırır, ilgimizi çekerken bütün dikkatinizi

cinsiyete ait düşünceler üzerinde topluyorsunuz. Pekî, düşünceleriniz bu şekilde meşgulken ne oluyor? ?

Eh, fizik aşk son kaçış çaresidir, değil mi? Kendini tam bir unutmaya yoludur. Bir anlık bir unutuş temin eder ve kendini unutmanın başka yolu da yoktur. Çünkü, diğer taraftan hayatta yapılan herşey «ben» liği büyütür, kuvvetlendirir. İğniz gücünüz, dininiz, tapındıklarınız, şefleriniz, politik ve ekonomik teorileriniz, kaçamaklarınız, sosyal faaliyetleriniz, siyasi partilere iştirakleriniz, her yaptığınız şey «ben» liği kuvvetlendirir. Benlik üzerinde durulmayan tek fiil, sizin için yine bir problem oluyor:

Zira son kaçış yolu olarak bu yola dört elle sarılıyorsunuz. Kendinizi tamamen unuttuğunuz bu bir kaç an, yegâne mutlu zamanınızdır. Bütün geriye kalanı, dokunduğunuz her şey sizin için bir kâlon, ıstırap kaynağı oluyor; o zaman, saadet dediğimiz yegâne unutmaya imkânına sarılıyorsunuz.

Fakat sarılır sarılmaz bu yolda bir kâbus oluyor; çünkü bundan kurtulmak bunun esiri olmamak istiyorsunuz. O za-

man hep düşüncedir bunları bulan - bekârlığı, ya da afif yaşama fikrini icat ediyor, bunları deniyorsunuz. Düşünce realiteyi görmemezlikten gelmek için gayret sarfediyor, inkâr ediyor, geriye itiyor.

Bu dahi «bir şey olmaz» deneyen «ben» liği kuvvetlendiriyor ve siz de yeneden gayret, üzüntü, ıstırap çıkmazına giriyorsunuz.

Bu problemi ele alan (düşüncelerin) ne olduğunu anlamadıkça cinsiyet meselesi son derece güç ve karmaşık bir hal alıyor. Fıllî koruyorsunuz, Keyfiniz için —karınızı bir fahişe gibi mütalâa ederek— evlenmek şartıyla ki bu görüntüde çok saygı değer bir davranıştır. Bu bakımdan serbestçe yaşıyorsunuz. Fakat problem ancak «ben» ve «benim» e ait bütün yapı ve processüs anlaşıldıktan sonra çözülebilir: Karım çocuğum, evim, arabam, muaffakiyetim, şöhretim.

Bütün bunları anlayıp, çözmedikçe cinsel ilişkilerimiz bir problem olarak kalacaktır. Siz ihtiraslı kaldıkça —politik dini ya da tamamen başka bir biçimde—

● Lütfen sayfayı çeviriniz.

İhtiraslarımızla besliyerek düşünün, müşahade eden, kendi adımıza veya bir memleket adına, bir parti, ya da din dediğimiz bir fikri adına— benliğinize en büyük önemi verdiğiniz takdirde, bu kişisel yaygınlaşma faaliyetiniz sürdükçe daima cinsel problemleriniz olacaktır. Bir taraftan yaygınlaşan benliğinizi yaratıp beslerken diğer taraftan isterse kısa bir müddet için olsun kendinizi unutmaya çalışıyorsunuz. Bu iki bir birbirine zıt arzu nasıl bir arada mevcut olabilir? Hayatınız bir çelişmedir: bir taraftan benliğimizi kuvvetlendirmek, diğer taraftan onu unutmak istiyorsunuz. Problem cinsel fiil değil sizdeki bu çelişmedir. Bu çelişme düşünce yoluyla ortadan kalkamaz zira hatalı olan yine bu düşüncenin kendisidir. Fakat gündelik hayatınızın tam işleyişini aksiksiz olarak müşahade edebilirsiniz anlaşılabilir. Heyecanlanmak için sinemaya gitmek, tahrik edici kitaplar okumak, aşağı yukarı tamamen resimleri ile süslü mecmualar karıştırmak, gelip geçen kadınları gözlemek, kaçak bir bakış yakalamak, bütün bunlar benlik duygusunu kuvvetlendiren düşünceyi teşvik eder. Bir taraftan da iyi, müşvik, başkalarına karşı gerçek sevgi hisleri taşıyan insanlar olmak istersiniz. Bu iki şey bir arada yürümez. İhtiras şekilci insan hiçbir zaman problemsiz kalmaz. Zira ancak «benlik» duygusu unutulduktan, kalmadıktan sonra problemler kaybolur. Bu benliğin yok olmuş hali sadece bir irade meselesi ya da sadece bir tepki değildir. Cinsel problem bir tepkidir; düşünce onu çözülemeye çalıştıkça onu daha karışık, daha ıstırahli hale getirir. Fiil problem değildir; problem düşüncedir: kendi kendini dürüst ve temiz görmek isteyen düşünce. Dürüstlük ve temizlik, yani afif olmak düşünce dünyasına ait bir şey değildir: düşünce ancak kendi faaliyetlerini geriye itebilir (re faulemont) ve işe itmede namus demek değildir. Afif olmak bir fazilet değildir; zorlamakla olmak. Kendini mütevazı olmaya zorlayan kimse muhakkak ki mütevazı değildir. O kendi gururuna «tevazu» diyebilir; fakat gururdur, bunun için de mütevazı olmayı arzu-

lamaktadır. Gurur hiçbir zaman tevazu olamaz ve namus da düşünce işi değildir. «Namuslu» olunmaz. Gerçek namusu sevginin olduğu yerden başka bir yerde bulamazsınız. Sevgi de ne düşünce dünyasına, ne de düşüncelerin mevzularının dünyasına aittir.

Böylece dünyada insana o kadar işkence eden cinsel problem (düşünce) anlaşılmağının çözümlenemez. Düşünceye bir sıfır tayin edemeyiz; ancak düşünür durunca düşüncede sona erer. Düşünür ise ancak bütün oluşun; (processüs) anladıkdan sonra durabilir. Düşünür ile düşünce arasında bir bölünme varsa korku doğar. Düşünür olmayınca, ancak bu şekilde düşüncedeki çatışma ortadan kalkar. Anlatılmak isteneni anlamak için gayrete lüzum yoktur. Düşünür düşünce vasıtasıyla var olur; sonra da düşüncelerini kesme, bölmek veya şekillendirmek ister. Düşünür hayali bir varlıktır, düşüncenin (esprit) bir aldanışıdır. Bir vakıa olarak düşünce anlaşıldıktan sonra bu vakıa üzerine düşünmek gerekli değildir. Tercihsiz, taraf, tutmaz bir idrak var ise, vakıadan anlaşılacak şey belirlemeye başlar. Ve derhal, vakıa olarak, düşünce orada biter. Ve o zaman görürüz ki kalbimizi ve düşüncelerimizi kemiren problemler, sosyal yapımızın problemleri çözümlenebilir. O zaman görürsünüz ki, cinsiyet meselesi artık bir problem olmaktan çıkmış, kendi yerini almıştır. Bu yer ne pis ne de temiz şeyler arasındadır. Düşünce ona imtiyazlı bir mevki vermektedir; zira düşünce, bir nevi mutluluk duygusu mevcut bulunmaksızın yaşayamaz. Fakat kendi tam oluşumunu kavrayınca, sona erer, başka bir ifadeyle düşünce ortadan kalkınca, yaratma vardır. Ve bu yaratmadır ki, bizi mutlu eder. Bu yaratma halı içinde bulunmak bir mutluluktur. Çünkü bu benlik duygusundan gelen tepkileri ihtiva etmeyen bir kendini unuttur. Bu hergünkü cinsiyet problemi ne cevap bir soyutlama değil, mümkün olan yegâne cevaptır. Düşünce sevgiyi inkâr eder, sevgi olmayınca da dürüstlük yoktur. Sevgi olmadığı için problemi yaratıyorsunuz.

Kompüter ve Konsantrasyon

- Ruhsal yeteneklerimizi geliştirerek, maddeye, düşüncelerimizle, doğrudan doğruya hükmetmek yerine; seçtiğimiz yanlış yollar nedeniyle tutsak olmuşluğumuzdur ki, kısa yolumuzu uzun, kolay yürümemizi zor, ıstıraplı yaşantımızı üzüntülü kılmıştır. Çünkü, ruhsal yetenekleri gelişkin insanoglu, maddeye boyun eğmezdi ki, paraya-pula kul olsun!... ●

Mehmet SANCAR

KOMPÜTER NEDİR?

Diğer bir adı, Sıbernetik Biliminde, elektronik beyin makinasıdır. Böyle denildiğinde, bu sözcükler (kelimeler), halk dilinde daha çok kullanılan bir anlam taşır.

Kompüter veya daha çok iki kelimeyle elektronik beyin dediğimiz makinayı, şöyle basit tarafından incelersek, görürüz ki, çalışma sistemi, karşılıklı bilgi alış-verişi ve buna uygun denge kurma ve ayarlama şeklindedir.

Canlıların yaşantıları da aynıdır: İç yapılarında sürdürdükleri bilgi alışverişleriyle, türlü organları arasında denge kurma ve ayarlama çabaları —otomatik de olsa— canlı hayatının esasıdır.

Gözlerimizle, örneğin, bir cisme bakıyoruz. Bu bakış, bir görme fiilidir. Yani, bilgi alış işi: Gözlerdeki merceklere beynin görme merkezine, sınırlara... derken, baktığımız cismin algılamış oluyoruz. İlk defa gördüğümüz bir objeye bu, mevcut bilgilerimizle (daha öncelerinden gördüklerimizle, işittiklerimizle, okuduklarımızla...) kıyaslayarak, onu tanımış; onun hakkında bir bilgi edinmiş duruma geçiyoruz.

Bu cisim, hiç tanımadığımız bir böcek olsun, diyelim. Ve de yatak odamızda bulunsun...

Onu, ilk defa görünce, hakkında bir yargıya varmamız da gerekecek: Çünkü kendimizi koruma içgüdümüzle aklımız işe karışacak...

Bilgilerimizi yoklayacağız ve onu hiç bilmediğimize karar vereceğiz... Ve, sonuç olarak da —ne olur, ne olmaz endişeleriyle— katıysak onu hemen öldüreceğiz... Değilssek —birazcık yumuşaksak, yumuşamırsak— onu birşeyle tutup dışarı atmağa çalışacağız... Veya böcek, korkuyla kaçıp bizden kurtulacak!...

Şimdi, kompüter diliyle, bu bilgi alış (ve de veriş) anında neler yapmış olduğumuzu sıralayalım:

Önce biz bilgi aldık. Varolan (mevcut) bilgilerimizle denge kurmağa çalıştık. Can korkumuz (nefs müdâfâmız) galip gelince dengemiz bozuldu! Bu bozulan dengeyi ayarlamak için, bu böcek hakkında tahmini bir yargıya vardık. Ve onu, ne olur-ne olmaz endişesiyle, bize zararsız duruma getirmeğe çalıştık... Bu arada, böcek de bizden birşeyler algılamaya çalışmış oldu (Tabii otomatik olarak...)... Biz de ona, dolayısıyla bir bilgi verişinde bulunduk (Nitekim böceğin karşımıza çıkışı da, böcek yönünden bize bir bilgi veriştir... Keza bizim tepkilerimiz de, onun bizden bilgi alışdır. Bilfarz onun bizden

● Lütfen sayfayı çeviriniz

kaçmağa çalışması da, kendi organları arasında —İçgüdüsüyle— denge kurma ve ayarlama sonucudur...).

Demek ki, böylelikle bizim karşılaşmamız, karşılıklı bilgi alış-verişiyle, kendi organ ve bilgilerimiz arasında denge kurma ve ayarlamamızı gerektirdi.

Bu, karşılıklı bilgi alış-verişini, daha aşkın (müteal) düşünürsek, şöyle bir sonuca varırız:

Spiritüel bilgilerimiz, böceğin de —bizimki kadar değilse bile, bizim idrâk edemiyecoğumuz anlamda— bir bilinci (suuru) olduğunu söylüyor bize (Hattâ madde-nin bile)!...

Böceği bu spiritüel gözle, bizim gibi ruh sahibi bir varlık niteliğinde görürsek; onu öldürsek de, kovsak da, kaçırsak da, netice itibarıyla, biz de ona bir bilgi vermiş bulunuyoruz!...

Katı —benel, maddeci— biyolojik ilminizin, kalıtım yoluyla, canlının bedensel evriminden (tekâmülünden) kastı da, sezgileriyle algıladığı; fakat katılığından idrâkine eremediği, belki bizim spiritüel bilgilerimiz paralelindeki maddeci görüşünün değişik anlatımıdır!...

Her ne hal ise... Konumuz, hiç biri değil...

Verdiğimiz örneklerle, bir canlı-karmaşık (kompleks) kompüterin de, bir elektronik beyin gibi çalıştığını anlatmak istedik.

Aslında, canlıların yaşantılarının bu biçimde oluşunu kavrayış, insan için, kompüterlerin keşfi hususunda ilham kaynağı olmuştur (Bu da ayrı bir hikâye)...

Canlıdaki bu bilgi alış-verişiyle organları arasındaki denge kurma ve ayarlama işi, canlının duyu organları ve uyarılanınca olmaktadır...

Elektronik beyindeyse, bu işin oluşumu (cerreyanı) şöyledir :

Delikli kartlara (belirli formlardaki kâğıtlara), belirli işaretler konulduktan sonra kompütere veriliyor; yani özel işaretli özel kart, belirli yerine konulup düğmeye basılıyor: En kısa zamanda, aldığı bilgiyi, organları arasında dengeleyip ayarlayarak değerlendirdiği sonucu bize veriyor...

Örneğin, test usulü sınav formları, insan gücünün çok üstünde bir çaba ve hızla (şaşmaz bir ustalıklarla) böyle sonuçlandırılıyor.

Bugün, belirli formlarla, sınırlı çalıştırılabilen kompüterler (elektronik beyinler) aracılığı ile, insan aklına ters düşmesine güçlü ve hızlı işler başarılmaktadır: Örneğin, feza yolculukları için pek hızlı hesaplar!... Dilden dile otomatik ve anında dil (İnsan) çevirileri!... Akıllamaz robotlar!... Ve daha bir sürü yenilikler, Sibernetik Bilimin ortaya koyduğu ve komağa çalıştığı kompüterlerinin ustalıklarıdır!...

Sibernetik İlimi; kompüter, robot, elektronik beyin, otomat ve b.b. (buna benzer) ne derssek diyelim: karmaşık (kompleks) otomatizmin yapımcılarının (yaratıcılarının değil) bilimidir!...

Bizim, ortaya koyabildiğimiz madde-sel bilgilerimizin, karışım olarak birleştirebildiğimiz kadarıyla üstün!... Fakat, yapımcısının daima altında ve buyruğunda (emrinde) kalacak olan, sonuç bakımından cansız (ruhsuz) bir makine!... Bu şekildeki üstün makinalaşmanın (kompüterlerin - elektronik beyinlerin - otomatların - robotların) tümüdür Sibernetik...

Her kompüter, henüz bir canlı gibi, beş duyuyla (görerek, işiterek, dokunarak, tadarak, koklayarak) ve bilhassa objesiz hissedererek çalıştırılmıyor: Belirli formlar içinde sınırlı davranışları var...

Eser, insan üstü değil; yine insanın, hem de aklının, yeteneklerinin çok altında... Fakat, insanın eserdir!...

***

KONSANTRASYON NEDİR?

Eskilerin, bir konuya, bir cisme, bir fikre zihnen teksif olma yeteneğine (bir tür dikkat kesilmeye); çaba ve başarısına tefekkür denildiğini çoğumuz biliriz: Tefekkür, sözcük (kelime) anlamıyla, bir fikre teksif olabilir. Bu pürdikkat işi, bütün fikri yetenek ve güç ile yapılır...

Biz de konsantrasyon'u, bu anlamda kullanıyoruz esasen...

Bir fikre konsantre olmak demek; güneş ışınlarını bir mercekten geçirerek, dağınık halden kurtarıp toplayarak, örneğin, bir kâğıt, bir odun parçasını yakacak duruma getirir gibi, o fikri güçlendirmek demektir.

Güneş ışınlarını, bir toplayıcı mercekten geçiremediğimiz sürece yakıcı —tutuşturucu— kılamayız. Çünkü her ışın dağınıktır... Mercekten geçirebildiğimiz güneş ışınlarının, bilfarz merceğimizden geçmeden önceki demetinde bin ışın varsa, bu bin adetlik ışın demeti —merceksiz olarak— yakacağı obje üzerinde bin ayrı noktaya çarpar haldedir... Halbuki mercekten geçirilince, bu bin ayrı nokta yerine, tek, bir noktaya, bin ışın olarak, birden çarpar duruma geçer... Ve tek tek, ayrı ayrı ışınlar, böyle bir teksif ile tutuşturucu bir güç olurlar...

İnsan zekâsı da, bir fikre, bir konuya bir objeye —t'pkı bir toplayıcı mercekten geçirilen güneş ışınları gibi— konsantre kılınabilirse; güneş ışınlarının, —bulutumsu, cisimsi— kısmen yoğun bir tabakadan geçtiği zamanlarda daha yakıcı —ısıtıcı— bir duruma geldiği biçimde, daha etken olabilir. Nitekim oluyor da : Günlük yaşantımızda bunun örneklerini hepimiz bizzat tadıyor, görüyor ve biliyoruz: İşine kendini vermiş bir işçinin, bir memurun, dersini öğrenmeğe çalışan bir öğrencinin, rolünü ezberleyen bir sanatçının; bir topluluğa hitabeden bir konuşmacının ve b.b. lerinin, müessir (etkin) başarılarının temelinde; mercekten, bulutumsu tabakadan... geçen güneş ışınlarının daha yakıcı halleri vardır... Gerçi bu türden başarılı davranışlarda, bir mercekten geçirilme durumu, tutuşturuculuk seviyesinde, yoktur... Fakat, başarılı her davranış, ilk kademedен bir konsantrasyon (tefekür) demektir.

Mercekten geçirilerek tek bir noktaya toplanabilen ışınlar demeti örneği, bir fikri konsantrasyon ise, sadece yakıcı değil; artık tutuşturucudur da!...

Örneğin; bir telcemat, telekinezi, teleoptik, telestezi, radyestezi, psikometri ve b.b. ruhsal olaylar, ancak konsantrasyon

ile mümkün olabilmekte; tezahürlerinde, ya bizzat ferdin kendisi veya medyumun aracılığı rol oynamaktadır.

Bu ruhsal başarılar, mercekten geçirilen ışınların yakıcılığı niteliğindeki fikri teksiflerin sonuçlarıdır. Fakat, bu fikri merceği, değil bizzat, medyum aracılığıyla kullanabilmek dahi; başarılarıyla, teknolojiyle, modernliğiyle öğündüğümüz yeryüzünde pek az kişiye nasip olan olaylar seviyesindedir!...

**

KARŞILAŞTIRMA :

İmdi (yukarıdan beri yazdıklarımız muvacesinde) kompüterle konsantrasyonu birlikte düşünelim:

Venus'e gönderilen bir dünya uydusunun (uzay gemisinin) insan ömürlerinin elvermeyeceği hesaplarını bir çırpıda, sağlamadan yapıveren bir kompüter (elektronik beyin) ile; kafasının içindeki imajı, aynı anda, binlerce kilometre ötedeki alıcısına gönderebilen bir telepat (ruhsal verici) insanın konsantrasyonları arasında ne fark vardır ?

İkisi de belirli birer düşüncenin teksifiyle başarıya varabilmektedir. Şu farkla ki, biri otomat makina niteliğinde, diğeri olan insan, o makınayı da yapabilen güçteki yarı bilinçli varlık!...

Kendi yaptığı makinaya; yine kendinin verdiği bilgiler oranında, sınırlı da olsa, istediği konsantre halleri, sağlamaz bir seçici olarak başartan insan; neden bu sınırlı güçleri kendi özbenliğinde toplayarak kullanamamın?!...

Nitekim geçmişte ve halde (şimdide), bu güçlerini kullanabilen, az sayıda kimşeler mevcut!...

Niçin insan, bir telepat, bir durugördü, bir duruşiti, bir telekinczik medyum gibi olamasın?!...

Seçme kişiler de, sonuç itibariyle bunlar gibidirler!...

Şu gerçeği bir daha tekrar edelim ki, ruhundan —dolayısıyla asıl kendinden— habersiz yaşayan insan, yarım insandır:

(Devamı sayfa 28'de)

REALİTE

(Sahife 3'den devam)

de antropolojik bilgimiz yeterli değildir. Anamızdan, babamızdan, atalarımızdan, bize böyle bilgiler açıkça gelmedi. Toplumların temel yapısında, alt yapıda uzaysal bir bilgi açıkça yoktur. Bu nedenle insanlık tarihinde, yazılı tarihte (oysa gerçek tarih yazılmayan, yazılmayan tarihtir) uzay adamlarından söz edilmez. Mitolojiler, destan ve masallar da tamlar, ölümsüzlükler, çok uzun ömürlülükler, mucize yaratıcılar, Hızır ve göz açıp kapayıncaya kadar bir mekandan diğerine gidenler vardır, varolmasına da, açıkça uzaydan gelenler denmez. Milletlerin meydana geliş efsanelerinde gökten gelen kişilerden, gökten verilen hükümdarlıklardan sık sık söz edilir. Bunu sembolik deyiş geçmiştirdir. Otorite ve üstünlük kurmak için uydurulmuş demisizdir. Teoloji yapmışlardır.

Bu nedenlerle, halk bu bilgiden asırlar boyunca mahrum kalmıştır. Şimdi bile faaliyetlerini sürdüren Gizli Cemiyet mensupları, kuruluşları sırasında temel olarak ele alınan bilgi ve inançlarının uzaysal bilgiden geldiğini bilmezler. Bir çok menfaat çatışmaları bunları da etkileyerek, zamanla spekülasyon, uydurma sembolizm içinde erimiş kuruluşlar haline getirmiş, salıklerini tekâmül ettiremez olmuş, basit meralardan öteye geçemeyen, çıkarıcı dayanışma birlikleri şekline sokmuştur.

İrkçilik, özellikle üstün ırk savunucuları için Uzaylılar meselesi büyük şaşkınlık yaratmıştır. Zira ırkların menşei uzaysaldır. Uzaysal Uygurlukta ise ırk diye bir problem yoktur. Dünya neslinin dar görüşü ve vahşi tabiatı, kaba egoizmi kendini üstün görme şeklinde vaziyet almıştır.

Bu kimselerin insanları son şusun, sen busun diye, ayırt etmeleri ilkel bir motivin süregeldiğini gösterir. Her şeyden evvel Dünyalı olmak zorunda olduğumuzu idrak etmeliyiz. Gelecek günler için buna mutlak bir ihtiyaç vardır. Uzaylılar insanları renklerine, milliyetlerine, dil ve dinlerine göre değil, insanlık niteliklerine, tekâmül sevi-

yelerine göre ayırt etmektedirler. İrk, millet ve yön (doğu-batı) kültürü yok, dünya insanının kültürü vardır.

KÜLTÜREL VE BİLİMSEL SEBEPLER

Kültür ve bilim karşılıklı olarak birbirlerini etkilerler. Kültürümüz, bilimin gelişmesiyle genişlemiş, bu genişleme bilimin yönelmesinde bir yol gösterici olmuştur. Bilimin fizik niteliğine manevi bir nitelik veren kültürdür.

Yazılı tarih kayıtlarına göre yer yüzünde çok değişik yapıda olan kültür kaynakları, esasları vardır. Bu kaynaklar içinde, insanın tabiatla olan yaşam mücadelesi ve ondan arta kalan bilgi, görgü ve tecrübeler nesiller boyunca aktarıla aktarıla gerek genetik hafıza, gerek arşetipik imajlar halinde bugüne kadar gelmiş olsa gerek.

Bilgi ve kültür birbirinden ayrılmamalıdır. Bizce kültür, varlığın tekâmül etmesi için gerekli olan bilginin onun zihin yapısında meydana getirdiği bir düzenlenmedir.

İnsanlığımızın çeşitli çağlardaki kültürü kendisine öğretilenlerle bu öğretilenlerin uygulamasından doğan görgü ve tecrübelerdir. Nihayet öğretimin şekli, metodu, konusu ve eğitimin amacı da görgü ve tecrübeye dayanır. Bu da bir kültür işidir. Bizim buradaki meselemiz kültürün önemli rol oynamaktadır. Uçandairelere karşı aldığımız tavır, kültürümüzle ilgilidir. Bu hususda insanlığın teşekkül etmiş kültürü karışıktır, genellikle yorum yoluyla tadil edilmiştir. Basılı eserlerin insan bilgisini arttırdığı sabit bir gerçektir. O halde, topluma verilecek kültür için basılı eserlere çok ihtiyaç vardır. Okumak olanacağı, görmek ve dokunmak olanğından çok daha fazladır. Kitaplarımız kapsamlı bilgiler veremiyorsa, değil uçandaireleri anlatmak, uzay uçuşlarımızın oluşumunu bile öğretemeyiz. Kitabı kim hazırlayacak? Bu alanda ciddi araştırmalar yapan, eser inceleyen, sabırlı, dürüst ve yansız insanlar, Zihniyeti peşin yargılarla dolma-

miş ,dosya kapaticılık'dan sıyrılmasını bil-
lenler...

İşte bu noktada bilim adamlarının so-
rumlulukları başlamaktadır.

Bilimin dayandığı teorilerin yeniden
gözden geçirilmesi için pek çok sebep mev-
cuttur. Özellikle antropoloji ,arkeoloji, as-
tronomi, astro fizik varsayımların yeniden
düzenlenmesi gereklidir. Bilim adamının
gayesi dosya kapatmak olunca, işi bir iki
yorumla idare edivermek, deşelemek ol-
lunac insanlığın gelişmesinde köstek ol-
maktan başka bir marifeti bulunmaz. Ken-
di konusu içinde mahsur ve ihtisasının tu-
tuculuğu içinde debelenip duran bilim a-
damının bize faydası yoktur. Bilim tutu-
cu olamaz, bilim inaç taşıyamaz, bilim ida-
rei maslahatçı olamaz; bilim, esnek, müte-
cessis, araştırmacı, olabildiği, hayır ve evet
kelimesini tasdik anlamında kullanırken
fevkalâde titiz olmalıdır. Bir meseleye bu
böyledir demek ile, bu böyle değildir de-
mek arasında sorumluluk bakımından hiç
bir fark yoktur. Hatta bir şeyi reddetmek,
inkâr etmek kabul etmekten daha çok
kanıt, bilgi, deney, gözlem ister. Bu ne-
denle bilim adamlarının uçandıreler yok-
tur, uzayda hayat yoktur demeleri büyük
bir önem taşımaz. Zira ciddi çalışmamış-
lardır. Kurdukları sistemin, yazdıkları ki-
tabın, teşkil ettikleri hegemonyanın değer
kaybetmesinden hoşlanmazlar.

Tanıdıklarından biri kendisine, vak-
tiyle, metapsişik hadiseleri ve düşünceleri
anlattıktan sonra, bana şöyle demişti:
«Bütün kitaplarımı yakmam lâzım, ben
buna razı olamam, metapsişikle ilgilenmi-
yeceğim».

Evet, bu tanıdık hâlâ kitaplarının bek-
çisidir, efendisi değil.

Bilim adamları çok yemek yemiş in-
sanın hazımsızlık çekmesi gibi, ihtisaslaş-
mış bilimin ayrıntısı içinde neredeyse bo-
ğulacaklar. Üstelik bir takım gerçekleri
dosyalayıp rafa kaldırıyorlar, ya da kaldı-
rılmış olanı indirmek zahmetine katlanmı-
yorlar. Onların sorumluluğu büyüktür.
Yazdıkları, söyledikleri topluma etkilidir.
Şimdilerin kara kaplı kitabına sahip bilim
adamları, topyekûn, insanlığın içinde bu-
lunduğu bu çıkmazı açmak zorunluluğunu
taa içlerinden duymalı ve idrak etmelidir-
ler.

REALİTE SEVİYESİ

Bütün bu çermelerden sonra, acaba
insanlık realitesi, tekâmül seviyesi ve ihti-
yaçları bakımından uzay kültürü ile kar-
gılaşımağa hazır mıdır. Bizce değil. İnsan-
lık çok kaba, çok iptidai, idraksiz ve tah-
ripkâr bir hayatı sürdürdüğü müddetçe u-
zaysal ilişkiler sıslı bir perde arkasında,
gerçek mi değil mi tartışmaları içinde,
devam ettirilecek gibidir. Bununla bera-
ber, tekâmül hızı (akselerasyonu) gitgide
artmaktadır, bu mesafenin lehimize ka-
panması da mümkündür.

Duyulur olana inanç vetiresi, maddeci
anlayış, artık cskisi kadar etkili değil. Zi-
ra, duyuların bizı belirli sahada hapsedti-
ği, tuttuğu bilinmektedir. Ve duyuların ve-
rileri, genişleyen hayat olayları skalasında
pek fakirane bir sahayı kapsamaktadır.
İşte bütün dünyada yapılan parapsişik ara-
ştırmalar! İşte, atom altı alemin suurlu
faaliyetleri! İşte, kozmik sinyallerin akıllı
ifadeleri!

İnanıyor, hissediyor ve kısmen idrak
ediyoruz ki insanlığın geleceği UZAYSAL
KÜLTÜR VE İLİŞKİLERDEDİR. Hazır
olalım!

Metapsişik Terimler Sözlüğü

Başlı başına bir bilgi kaynağı olarak kendisinden yararlanabileceğiniz
bu sözlüğü ödemeli olarak P.K. 1157'den isteyiniz.

Baskısı sınırlıdır.

Fiyatı 10 TL. dir.

Brian Marsden (Smithsonian - Astrofizik Gözlemevi'nden) kuyrukluyıldızın Aralık ayında güneşe yaklaşmadan önce, gündüz vakti, çıplak gözle görülebileceğini ve hattâ Ocak ayında, gece vakti, daha hoş manzaralı olarak uzaklaşmadan önce müşahade edilebileceğini belirtmiştir. Belki en dikkate değer görüntü Latin Amerika'daki gözlemciler tarafından elde edilecektir.

Noel gününden bir gün önce, güneşte halka şeklinde bir tutulma olacak ve bu G. Amerika'da görülecektir. Fevkalâde göz alıcı bir Noel gösterici gibi ateşten bir güneş ışığı halkası şeklinde ve Kohutek kuyrukluyıldızı ile Jüpiter ve Venüs parlak gezegenleri, hepsi birden, tutulma ile kararan gökte aynı bölgeye toplanmış gibi olacaktır.

Dünya'daki yüzlerce gözlemci mer-ötesinden kızıl-ötesi renk frekanslarına kadar kuyrukluyıldızı tetkik etmeğe başlayacaktır. Harvard'lı Edward Lillie ilk def'a olarak kuyrukluyıldızdan gelen mikro-dalga yayınları almaya hazır olacaktır. Dünya'nın karanlık hava tabakasının üstünde insansız peykler, belki de Skylab'ın gelişmiş gözlemevi, en verimli gözlemleri yapabilirler.

Bütün rasatlar kuyrukluyıldızın yapısını tesbit etmeğe ve kaynağını keşfetmeğe yönelecek, muhtemelen Pluto gezegeni'nin ötesinde... Ötede milyarlarca kuyrukluyıldız gibi c'simler güneş sisteminin hakiki yapıları şeklinde yörüngede devretmektedirler.

KUYRUKLUYILDIZLAR HAKKINDA BİLGİLER :

Parlak bir nokta etrafında bulutumsu bir başı bir ya da birkaç kuyruğu bulunan gök cisimlerine Kuyrukluyıldız denir.

Parlak nokta çekirdek, çekirdeğin etrafındaki bulutumsu sis saç adını alır ve saçın uzamasından da kuyruk meydana gelir. Kuyruğun boyu 15 bin ile 1 milyon sekiz yüz bin km. ye kadar uzar. Bazan birden fazla kuyruğu olabilir. Büyük kuyrukluyıldız da Venüs kadar parlaktır. Gündüzleri de görülebilir.

Spektrum analizi ile yapısında karbon,

siyanojen, azot, karbon monoksit, amonyak, metan, karbon dioksit ve su bulunduğu, serbest hidrojen olmadığı anlaşılmıştır.

Bugüne kadar 1000 kadar kuyrukluyıldız keşfedilmiştir. Her sene 3-6 arasında kuyrukluyıldız keşfedilir. Dübünle her gece bir kaç tane kuyrukluyıldız görülür.

Kuyrukluyıldızlar Güneş'ten çok uzak oldukları vakit kuyrukları yoktur. Güneş'e yaklaştıkça kuyrukları uzar. Kuyruklar daima Güneş'in aksi yönünde uzarlar. Bir kuyrukluyıldız gezegenler gibi güneşin ışığını yansıtarak parlalarlar. Kütleleri çok

Dr. Lubcs Kohcutek (38)

küçüktür. Bu nedenle kuyrukluyıldız yörüngeleri gezegenlerin etkisiyle değişirler. Yörüngeleri: hiperbol, parabol ve elips olabilir. Yörüngeleri hiperbol ve parabol olanlar bir daha güneş sisteminde görülmez, sonsuz uzaklıklara giderler. Elips yörüngeliler devirli (periyodik) kuyrukluyıldızları teşkil ederler.

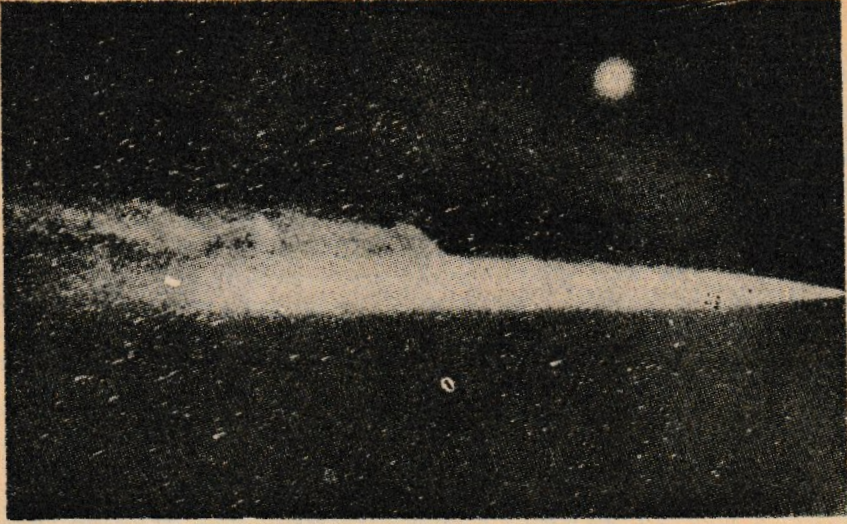
Meşhur Kuyrukluyıldızlar :

Halley Kuyrukluyıldızı : 1682 de İngiliz E. Halley tarafından gözlemlendi. 1758 yılında tekrar görüldü. Son görünüşü 1910 yılında olmuştur. Periyodu 76 yıldır. 1986 da yeniden günberi noktasından geçecektir.

Enke Kuyrukluyıldızı : 1819 da Enke tarafından keşfedildi. Periyodu 3 yıl, 3,5 aydır.

Şezo Kuyrukluyıldızı : 1744 yılında görüldü. Altı kuyruğu vardı. Periyodu bilinmemektedir.

● **Lütfen sayfayı çeviriniz**

SON DEFA 1910 ILINDA GÖRÜLEN
BU KUYRUKLUYILDIZ 1986 DA TEK-
RAR GÖRÜNECEKTİR.

Donati Kuyruklu Yıldızı : 1858 de görülen bu kuyruklu yıldız 19. yüzyılın en büyük kuyruklu yıldızlarından biridir. Periyodu 2000 yıldır.

Bicla Kuyruklu Yıldızı : 1772'de görüldü. Periyodu 6 yıldır.

Arcnd-Roland Kuyruklu Yıldızı : 1955 de görüldü. Periyodu 45 yıldır.

İkeya-Seki Kuyruklu Yıldızı : 1965 de görüldü. Periyodu 100 yıldan fazladır.

Bu belli başlı kuyruklu yıldızlar hakkında bir takım yakıştırmalar vardır. Özellikle Halley için... Tarihi kayıtlara göre ilk görünüşü M.Ö. 1300 yılına rastlamaktadır. M.S. 323-399 yıllarındaki görünüşleri için muazzam ve korkunç kayıtlarına rastlanmıştır. 1456 yılındaki görünüşü Fatih Sultan Mehmed'in Hristiyan âle-

mine galbesine işaret sayılmış ve Papa Türklerle birlikte bu kuyruklu yıldız da aforoz etmiştir. 1910 daki görünmesinden sonra Birinci Dünya Savaşı, Rus İhtilali ve onu izleyen olaylar meydana gelmiştir.

Astrolojik olayak gök cisimlerinin birbirlerine etkisi bilinir. Canlıları da etkilemesi, bir takım toplum ve doğal hareketlerine biçim verebilir. Bu yeni yıldızın da (Kohutek'in) bir takım hadiselerle beraber bulunup bulunmayacağı, zamanla anlaşılır. Her kuyruklu yıldız geçişinde felâketler olunamıştır. Semavi olayların kaderi ile toplumların kaderi arasında bir paralellik aramak pek makûl değildir. Doğal olaylar, bazı fikir ve inançların belirtilmesi, tenkidli veya kuvvetlendirilmesi için kullanılmak insanlara mahsus bir davranıştır.

ŞUUR PROJEKSİYONU

Astral Seyahat ya da Deneysel Dedublüman olayını şahsen denemek isteyen, öğrenip bilgi edinmeği arzu edenler için Metin KIRAZ'ın hazırladığı bu pek değerli ve ülkemiz için biricik eseri

YAYINLADIK. Fiyatı 750 kuruş
P.K. 1157'den ÖDEMELİ İSTEYİNİZ.

Doktorlar Materyalizasyonları İncelediler

Bir tıp doktoru olan Douglas Baker geçtiğimiz Ağustos ayı içinde materyalize olmuş çeşitli varlıkların kalp atışlarını, nabzlarını nasıl tetkik ettiğini, hatta ağırlıklarını anlamak için onları nasıl kucakladığını anlatmıştır. Bu ilginç olay beynelmile ruhsal festival dolayısıyla Londra'nın bir otelinde cereyan etmiştir.

Bir aile, yegâne oğullarını denizde yüzerken kaybetmeleri üzerine, anne aklını oynatacak derecede rahatsızlanır. Kocasını onu yukarıda adı geçen festivalde cereyan etmekte olan celselere tavsiye üzerine getirir. Burada şifacı medyom olarak Alec Harris bulunuyordu. Sözkonusu anne şifa celselerinden son derece istifade etti. Aynı zamanda bir doktor olan kocası da zaman zaman çeşitli bedensiz varlıkların da materyalize olduğu celseleri ilgiyle izledi. Bu aile, yakın dostları olan Douglas Baker'i de yanlarında getirmişlerdi.

Alec'in materyalizasyon celselerinden birinde söz konusu ailenin ölmüş oğulları da materyalize oldu. Dr. Baker celseden önce medyomu kontrol etmişti. Materyalize varlıkları da tetkik etmesine izin verildi. Celse odasını tetkike

Douglas Baker

davet edildi. Odanın bir köşesi kalın siyah bir perde ile ayrılmıştı. Yer ve duvarlar taştandı. Zaten herkesin gözü önünde cereyan etmekte olan celse içinde herhangi bir hile olması imkânsızdı. Bu kalın siyah perdenin arkasında da sadece (üzerinde medyomun oturduğu) bir sandalyenin sığabileceği kadar bir boşluk vardı.

Dr. Baker'a en ön sıradan (perdeden 180 m.) yer gösterdiler. Denek bir kirmızı ışığın aydınlattığı celse odasında herşey seçilebiliyordu. Materyalize olan varlıklardan biri Baker'a hitaben konuştu. Baker, bu anı şöyle anlatıyor: «Ellerimin tuttum. Sonra ellerimi

yüzünde doluşturdu. Cildinin harareti ve organların mükemmeliyeti besbelliydi. Damarları ve kemiklerine kadar herşeyi tamam bir insan vardı karşımda.»

Bazen bir defasında birden fazla varlık materyalize oluyordu. Yeni bir varlığın materyalize olabilmesi için perde aralandığında Dr. Baker medyomu sandalyesinde görülebiliyordu. Materyalize varlıkların yerden itibaren nasıl yükseldiklerini seçebiliyordu. Materyalize varlık ortadan kalkacağı zamanda yukarıdan aşağı doğru yavaş yavaş gözden kayboluyordu. Bazıları form olarak daha net görülebiliyordu. Bir kısmı 20 dakika süreyle meydana kaldı. Materyalize varlıklardan hiçbiri, Baker'in kendilerini incelemesine itiraz etmemişti.

Dr. Baker'in incelediği materyalize varlıklar arasında çocuklar, iki kızıl derili, bebeği kucagında bir anne bulunuyordu. 3 saatlik bir celsede 30 kadar varlık materyalize olmuştu. Oldukça dikkatli bir müşahit olan Dr. Barker materyalize varlıklardan bazılarının solar - plexus (midic) kısımlarının şeffaf olduğunu da farketmişti. Ayrıca sorduğu sorulara da cevap alabilmişti.

(Psychic News'dan)

Edgar Mitchell

ASTRONOT VE ESP

Astronot Edgar Mitchell'in tahminine göre önümüzdeki 10 yıl içinde bütün bilimsel araştırmaların yarısı okült olayların ölçülmesine ve açıklanmasına yöneltilmiş olacaktır. Aynı zamanda, din de bu paralele girmiş bulunacaktır.

Astronot, bu görüşlerini ve tahminlerini Mayıs ayı içinde 'Detroit News'a verdiği beyanati sırasında açıklamıştır. Bu beyanati sırasında, ayrıca, özellikle psikoknesiz olaylarında cari olan enerjinin ölçülmesinin enteresan olacağını belirtmiştir. Buradan zihnin madde üzerindeki etkisi ortaya çıkacaktır.

Bundan başka astronot Mitchell şahsen ruhsal şifacılık konusu üzerinde araştırma yapmayı arzu ettiğini, zira ruhsal şifa ile psikoknesiz arasında ilişki bulunduğunu zannettiğini sözlerine ilâve etmiştir.

İnsanın uzay çalışmalarındaki amacının ne ol-

ması gerektiğine dair klâsik bilimin ve dinin yapmakta olduğu açıklamaları eskiden beri bağınmediğini ve bunlarda tatmin olmadığını bildiren astronot, ESP ve Spiritüalizm ile ilgilendiğinden beri kendisinin yeni bir şey üzerinde bulunduğunu hissettiğini ifade etmekten kendini alamamıştır. Bilimsel ölçülere pek geçmeyen olaylara doğru yaklaştıkça, şüphelerinin de yavaş yavaş eridiğini bildirmiştir.

«İlim, ESP'nin ve psikoknesiz diye birşeyin olmadığını, din ise bunların her ikisinin de satanik (geytani) olduğunu söylemektedirler. Aslında, zamanımızda ve bu toplumda bu görüşlerin hiçbirinin doğru olduğunu söyleyemeyiz.» demektedir.

(Psychic News'dan)

John Cutten

İNGİLİZ ÜNİVERSİTELERİNDE PARAPSİKOLOJİ

İngiltere'de iki üniversite yakında ruhsal araştırmalar üzerine doktora

verecektir. Bu kararın alınmasında Ruhsal Araştırmalar Cemiyeti'nin çalışmaları önemli rol oynamıştır.

Bu konuyla ilgili karar «Parapsychology Review» isimli dergide yayınlanmıştır. Derginin ifadesine göre, Ruhsal Araştırmalar Cemiyeti Genel Sekreteri John Cutten bu konuyla ilgili olarak New York'daki ilgililerle görüşmek üzere A.B.D. ne gitmiştir.

J. Cutten'in belirttiğine göre, gençlere üniversite seviyesinde rehberlik edildiği zaman ruhsal araştırma sahasında daha büyük ilerlemeler kaydedilecektir. Şimdilik iki üniversite Parapsikoloji üzerine doktora çalışması kabul etmiş bulunmaktadır.

Ruhsal Araştırmalar Cemiyeti ile bu Üniversiteler prensipte anlaşmış bulunuyorlar. Çalışmaların mali tarafını Cemiyet karşılamaya çalışacaktır. Üniversite ise öğrencilerine öğretim ücretlerini, modern metodlarla çalışmaların yapılacağı yeri gösterecektir. Ruhsal Araştırmalar Cemiyeti bu amaçla kurduğu özel bir komite ile mali bakımdan güçlenmeye çalışmakta olup, «Öğrenci Kredi Fonu» adı altında kurduğu bir fon ile bu konuda doktora çalışması yapacak olanlara hazır durumdadır. Ayrıca cemiyet genel sekreteri John Cutten Amerika'da yaptığı temaslara mali destekleri arttırmaktadır.

Bütün Fiillerimizi Beden Dışında Bile İzlemekteyiz

P — Evet, Merhaba.

S — Merhaba efendim.

P — Sorularınız varsa, sorunuz.

S — Biz, Kadir-i Mutlak Allah, mekandan münezzehtir, deriz. Ve böyle biliriz. Tebliğde ise, Kadir-i Mutlak Allah'ın yaratılışı, mevcudiyeti meydana getirişi, O'nun tam bir mekân teşkil etmesiyle mümkündür, denmektedir. Bu iki fikri bağdaştıracak bilgiyi lütfeder misiniz?

P — Kadiri Mutlak, mevcudiyeti yarattığı zaman kendisi ÖZ şahsiyetiyle, bizzatî şahsiyetiyle bu yaratma fiilinin sahibidir. Yani, bütün Tanrılık bilgisi yaratmış olduğu şeyde mevcuttur. İşte böylece O, bu bilginin mevcut oluşuyla bir mekân teşkil eder. Şüphesiz «Kadir-i Mutlak mekândan münezzehtir», dediği vakit bu kendisinin varlığına ait sabit bir bilginin, bir hakikatın mevcut olmayışından ileri gelen bir sözdür. Ve doğru bir sözdür. Çünkü mekân, dolayısıyla buutların katlanması varlığa ait bir takım tezahürattır ki, ancak, Kadir-i Mutlakın Tanrılık bilgisiyle mevcudiyetlerini sürdürebilirler. Aradaki ince noktadır. Evet.

S — Efendim, müsaade ederseniz, iki celse önce: peygamberler için, «Onlar hâlâ ekollerinin, medreselerinin gözeticisi ve organizatörleridir» denmişti. Bu cümleyi bir tesir alışverişi olarak düşünebilir miyiz acaba?

P — Şüphesiz... Unutmayasınız ki, mevcudiyetin içerisinde bulunan her türlü

faaliyet, yani meydana getirilmiş olan her türlü iş mütemadiyen teksir olmak durumundadır. Bunun izahını biraz daha genişleterek yapmak zarureti var.

Sizler yaratılışı külliyyen bilirsiniz. Yaratılışın iyi bir kavramına göylce öğreniniz. Kadir-i Mutlak olan ALLAH, ilk müessiriyeti mevcudiyetin özünde Tanrılık bilgisiyle meydana getirdikten sonra, kendilerine vermiş olduğu bir hasenin devamı olarak, teksir hadisesi, kanunu, mütemadiyen, sonsuz olarak, ilânihaye, mütemadiyen devam etmektedir. Yani, hall hazırda, halihazırın anında, an'ın mi'yarlarca daha küçük anında da bu teksir hadisesi devam etmektedir. Öyleki, mevcut olan herşey birbirini devamlı surette yaratmaktadır. Fakat ilk müessir kudret, bilgi ve enmuzeğ, bütün hesap ve kitap KADİR-İ MUTLAK ALLAH'ındır. Ve Kadir-i Mutlak Allah, yaratmış olduğu nüvenin içerisinde kendi Murad-ı ilâhisinin bütün esasını zerk etmiş, mükemmel etmiştir.

İşte ana kanun, bu hakikat üzere, bundan sonra mevcudat içerisinde mevcut olan her şey ve RUH bir faaliyete geçtikten sonra o faaliyetin müessiriyeti altından çıkamaz. Söylemiş olduğunuz hususta da aynı şey racidir. Şöyle ki: Bir din tarzında, bir mekanda, insan ruhlarına yapılan bir müessiriyet, yani bir bilgi ve bir faaliyet ile ortaya çıkan müessiriyet, hem tesir eden, hem müessir olanı devamlı olarak kucaklar. Bir fiil, bir varlıktan sadır olduktan sonra, devam eder ve bu varlık bu devamın takipçisi olmak zorundan çıka-

maz. Sizler de aynı durumdasınız. Bunun pek küçük bir kısmını deterministik kanunlar, karmik mukadderat olarak bilirsiniz. Bu verdiğimiz bilgiyi iyi anlayınız. Bu hakiki bir bilgidir...

Bir peygamber, yani 'haberci' yaptığı faaliyetin devamı içerisinde faal durumdadır. Bedene muayyen bir ömrün hitamından sonra ruhen aynı tesirin devamı, mukadderini sürdürür. Yani bir Musa, bir İsa, bir Muhammed, bir Buda v.s. büyük aksiyonlar daima eserlerini devam ettirirler. Çünkü teksir kanunu bu takibi zarur kılmalıdır. Varlığın kendisinde mündemice olan bir zarurettir. Siz de bütün fiillerinizin beden dışındaki hayatınız içinde bile takipçisi durumdasınız. Bunun için yapacağınız fiillerin şuuruna malik olarak iyi istikametlerde inkişaf etmesini temin etmeye bakınız ki, beden dışındaki hayatınızın akışı sürekliliği ve macerası sizler için daha verimli ve varlıklı olsun.

Bir kilisenin, bir caminin, bir havranın mevcut oluşu, ortadan kalkmayışı, bu mevcudiyeti ayakta tutan müessiriyetin devamıdır. Peygamber olarak ödevini ifa etmiş bir varlık başka bir planette diğer bir ödevi de üzerine alıp tatbikatına devam edebilir, fakat bu dünya üzerindeki yapmış olduğu harekâtın tesirsiz kalmasını intaç etmez. Sizler de şu Dünya planeti üzerinde yaşarken, bundan evvel yaşamış olduğunuz mekânlardaki fiillerinizin hem neticeleriyle bir süreklilik içerisinde faaliyetinize devam ediyorsunuz, hem de orada bırakmış olduğunuz bir faaliyetin devamını temin ediyorsunuz. Daha evvelki bahislerimizde de geçtiği üzere bir varlık bedenli haldeyken %20 veya %25 nisbetinde RUH'unun enerjisini o beden kanalına hapseder. Bakıyıcı, işte biraz evvel yukarıda arzettiğimiz gibi, sizin başka hayatlarınızın fiiliyatınızda mevcut olan tesirleri beslemekle, orası ile alışverişte bulunmak ile meşguldür. Tekâmülün ne kadar büyük bir mefhum ve ne kadar şümüllü bir fiiliyat olduğunu biraz olsun kavramaya çalışınız. Ve insan sevmenin zaruretini, varlık sevmenin zaruretini anlamaya çalışınız. Zira,

SEVGİ vasıtasıyla işlenmiş olan fiillerin takibi, bağlantısı daha kolaydır. Bu planette veya başka bir planette SEVGİ kanalıyla yapmış olduğunuz tatbikatların ve sürdürdüğünüz fiillerin neticelerini daima kolaylıkla alırsınız. Ve kolaylıkla cevap verir, kolaylıkla halledersiniz. Çünkü vibrateyanın seviyesi, ihtizaz seviyesi ince ve yüksektir. Şümüllü ve derin bir müessiriyet olduğu için takibi daha kolaydır. Bu nisbette de RUH serbestiyeti artar, tekâmülün sürati çoğalır. Bu kadar.

S — Bir hakkın elde edilmesi, o hakkın kullanılması liyakatini de birlikte getirir mi?

P — Hayır. Eğer öyle olmuş olsaydı, bütün varlıklar ellerine geçen her türlü imkânı ve imkân içerisinde kendisine bahçedilen hakkı mükemmelen kullanır, ve kendilerine ve muhitlerine çok yararlı olurlardı. Halbuki varlıklar bu hakkın kullanılmasından evvel bir anlayışa ve bir bilgiye ve bir liyakate de sahip olmalıdır. Yani bir hakkın elde edilmesiyle, o hakkın kullanılması ve şümüllendirilmesi liyakatleri birbirinden farklıdır. Biri geçmiş bir fiiliyatın sonucu olmakla beraber, diğeri geleceğe ait davranışları muhtevî bir liyakat gerektirir.

Buradan şu prensip çıkar ki, bir hakkın istisnâli, evveleminde bir cehdin mahsulüdür, yani bir cehde cevap olmak üzere hak olarak tebellür eder. Fakat bu hakkın istimali, cehitten de öte bilgiyi, idrakî ve liyakatî icabettirir. Bu kadar.

S — Efendim, 14. celse, sayfa ikide: 'Bu devrin Rabbi' diye bir deyim geçti. Acaba, Nuh, Lut, Musa, Yakup, İsa, Muhammed peygamberler devrelerinde ayrı ayrı RAB mi vardı? Ayrı ise, mukaddes metinler ayrı ayrı Rab'lerden mi alınmıştır. Bu hususta aydınlatıcı bilgi rica ediyorum.

P — Hayır. Bu devrin başlangıcı, bir Rabbül Alemin ile başlamıştır. Rabbül Alemin, Kadir-i Mutlak olan ALLAH değildir. Alemden maksat, sizin güneş sistemi (Devamı sayfa 28'de)

Ruhsal Tedavi

Derleyen : Roland M. CASSAR

Üstad Ruhsal Şifacı Harry Edwards'dan elde edilen bilgiye istinaden Roland M. Cassar tarafından düzenlenmiştir.

RUHSAL TEDAVİ

Ruhsal tedavi, belirli bir tek dine ait, bir dua ile gerçekleşen tedavi değildir zira, her dinde ve her mezhepte ruhsal şifalara ait dualar vardır. Şifacılık müessesesi insanoglunun iyi niyetinden doğan bir işbirliği olup vahşi kabilelerde dahi görülür. İşbirliği deyince kimler arasında diye bir soru doğar, bunun cevabını daha aşağıda kendiniz anlayacaksınız.

İnsan, ruh ve fizik bedenden ibaret bir varlıktır. Fizik bedeni yöneten bir ruhsal beden fizik bedenin dublesi olup iç içe geçmiş bir (ünitedir) birliktir. Hastalığa yol açan arazların bir çoğu esasında yönetici olan ruhi bedende başlayıp fizik bedenine intikal eder ve belirtiler görünür. Ayrıca, esirî beden denilen, fiziki bedenün ihtiyaçlarını karşılayan, enerji deposu vazifesini gören bir beden, ruhsal bedenden gelen tesirleri fiziki bedene aktarır ve hayat'yeti devam ettirir. Bu beden fiziki bedenün bir kısmı denebilir; tekmlil bedeni bir gümüş ışın saçan çukuntı olarak görünür. Beden adı verildiği halde, fiziki bedeni kaplıyan bir zarf olarak düşünülebilir; bu zarf hem fizik hem ruhsal yönden enerji toplar ve bedenün ihtiyacına göre kullanılır. Bu enerji kuvvetleri dengeli bir şekilde tanzım edilir. Dengenin sarsılması hastalıkla neticelenir.

İnsan vücudunda denge çok taraflı bir problemdir. a) Bedenin yapısı. b) Ruhi kuvvetlerin tesiri. c) Esirî ile Fizik bedenler arasındaki denge. d) Kozmik güçlerden esirî bedenün aldığı hayati güçler. e) Ruhi, esirî ve fizik bedenler arasındaki

denge. f) Ruhsal bedenün kozmik güçlerden alıp esirî bedeni vasıtasıyla fizik bedene nakil ettirdiği hayatiyet tesiri. g) Fizik bedenün ruhsal beden tarafından düşünce ve fiziki irtibatla yönetilmesi. h) Kanalsız bezlerin fonksiyonu, ruhsal bedenün idaresi altındaki (aktivite) faaliyet. Bütün bunlar bir şahsın mükemmel dengesinden mes'ul ve sorumlu, sıhhatli olması için gereklidir. Dolayısıyla bu fonksiyonel yardımcıların tümü veya kısmı, sıhhatin idamesi için harekete geçirilir, bilhassa ruhsal tedavide.

Ruhsal şifanın gerçekleşmesi için, insan ve ruh arasında bir bağlantı bulunması lâzımdır. Umumiyetle söylenen sözlerin ispat edilebilmeleri gerekir, lâkin bu husustaki ispat ancak neticeden çıkarılabilir; tıpkı yegâne izah şekli olan, başka ilmi teorilerde olduğu gibi. İnsan normal olarak beş duygusundan aldığı uyarıları vasıtasıyla çevresinden bilgi alır. Medyum olan şahıslar aynı ve hatta daha net, ayrıntılı, olarak çevreden bilgi alır ve bunu, fiziki beş organ ile değil, doğrudan doğruya düşünce merkezli olan ruhi planda ruhsal seviyede bir titreşime akort edilmek suretiyle, yani ruhlar arasında olan bir bağlantı ile. Fikir, söz, vizyon gibi radyasyonların alınmasında bir medyum gereklidir (tıpkı televizyon veya radyo dalgalarının alınmasında verici ve alıcı cihazların gerekli olduğu gibi). Aynı kanun diğer süper normal aktivitelerin hepsinde var'it olup, ruhsal şifada da öyledir. Nakil ortamı esirî ortamdır, tekmlil kalınatın ortamıdır. Madde atomlardan müteşekkil olup atomların ise proton-elektron ve nötron (müspet, menfi ve nötr) enerjiden ibaret olduğu gözönünde tutulursa maddenin sabitleşmiş yönlü (polarize) bir enerji ol-

H. Edwards şifa yaparken.

duğu kanaatine varırız. Netice olarak normal madde ile süper normal spiritik akşiyon neticesi meydana gelen ektoplazma arasında bir ayırın yoktur, zira ektoplazma da atomik kütleden müteşekkildir. İnsanlar fiziksel bilgilerini kullanarak maddeelerde değişiklik getirmesini becerdiklerine göre, üstün zekâya sahip olan spiritik varlıkların kat kat daha üstün netice alabilecekleri aşıkârdır. Bir insan bedenini yöneten ruh ancak % 20 oranında olan bir kısmını bu vazifeye vakfeder; bu oranın ise % 18 şuur altı kısmını yönetir ve yalnız %2 şuurlu düşünce kısmına ayrılmıştır.

Görüyoruz ki beden hapsedilmiş olmayan tam şuuruna kavuşmuş bir ruh % 100 oranında yani normal bir insanın 50 misli zekâsına sahip olup tam bir hafızaya kavuşmuş durumdadır. Tekâmül etmiş bir bedensiz varlık, zekâ, hafıza, bilgi, sezgi, kabiliyet üstünlüğü ile maddeyi istediği şekilde değiştirmeğe yarıyan sonsuz enerjili (ilâhî tesiri) anlamlı bir şekilde kullanarak istediği neticeyi alabilir. Yani bir maddeyi değiştirebilir, ilâve madde ekliyebilir veya mevcut maddeyi tekrar

enerjile çevirip nakil edebilir. Esiri ortam, pek çok kademede bulunur fakat bizim mevzûyü idrak maksadıyla bilmemiz gereken üç kademeyle zikredelim: İsimlendirilmiş olursa bunlar kimya esir, ışık esir, hayat esir, denebilir (bu bilgi ve izahat bir bedensiz varlık tarafından verilmiştir). Bu üç esiri ortam tabakaları hayat, hayatiyet, gelişme ve büyüme ile alakalıdır. Kozmik kudretler bu üç esiri akım kanalı ile dünyaya ve canlı varlıklara ruhi bedeni vasıtasıyla erişir (Aynı bedensiz varlıkta, renklerin de bu üç esiri tesirlerle alakalı olduğu bildiriliyor.) Yeşil olan kimya esiri; sindirim sistemini; turuncu-sarı olan ışık: beyin fonksiyonu ve gelişimini; gök mavisi olan hayat esiri: dölleme kudretlerini idare ederler. Bu üç akım değişmez. İnsan, sıhhatini bu üç akım âhenkli bir şekilde kaldığı müddetçe muhafaza edebilir, herhangi bir âhanksizlik hastalığa yol açar ve devam ederse fiziki hayat biter. Ruhî beden ile fiziki beden arasında üç temas noktası vardır. Işık esirini alan kısım kafatasının (alt) tarafı. Hayat esiri sırtın ortası ya da kalp bölgesidir. Sakral pleksüs bölgesi ise kimya esirinin yeridir. Hastalık, ruh ve beden ilişkilerini gayri muntazam olmasından, ruhun fiziki bedene esiri güçleri nakil kabiliyetsizliğinden veya fiziki bedenin aşırı hassasiyetinden doğan uyarısızlık neticesi meydana gelir.

Ruhsal tedavi iki sınıfa ayrılır: a) Uzaktan tedavi, yani düşünce yolu ile telepatik kanaldan. Uzaktan yapılan tedavide mesafe mühim değildir. Şifacı medyom aldığı mektup veya isteğe göre, dua ve konsantrasyon yolu ile Ruhî Rehberi ve Şifacı ruhlar ile bağlantı kurar. Şifa tesirleri kendisine geldiği zaman, yön ve nakil maksadıyla, hastanın kimliği ve hastalığın mahiyeti üzerinde temerküz eder ve şifacı ruhlardan arızanın kaldırılmasını rica eder. Düşünce kudretini artırmak maksadıyla şifacılar grup halinde birleşip ruhi temas kurarken bir kişi hastaların adını ve hastalığı hakkında bilgi verir. Şifacı ruhların müdahalesi böylece sağlanır. Görücü med-

● Lütfen sayfayı çeviriniz

yomluk kabiliyetine de sahip olan şifacı medyum, teşhis durumu hakkındaki ruhsal tebligatı, hamî varlıktan alabilir. Bu tebligatdan hastalar faydalanır. b) **Şahsi temas yolu ile yapılan ruhi müdahaleler:** Bazı şifacı medyumlar görüclük yeteneğinden istifade ederek, arzayı tesbit eder veya arızalı organın neşrettiği radyasyonu yorumlar. Bazı vakalarda şifacı medyum vücudunu ve aklını şifacı rehber ruha teslim eder kendisi trans halinde çalışır. Bu durumda olan bir medyoma hastalığın mahiyetini bildirmek gerekmez, zira kendisi tesbit eder ve giderir; hatta bazen sebebiyet veren vakayı veya sebebi keşfeder ve bildirir. Şifacı medyumun trans durumu % 5 ilâ % 99, vakas:na göre değişebilir. Şifacının yaptığı hareketler hamî varlığı tarafından yönetilir.

Şifacılık yetenekleri insanlığa bir Allah vergisidir. Bu yeteneği insanî karakterli insanlar geliştirebilir ve (diğerkâm) elci maksatlarda kullanabilir. Şifacı medyumlukta gerekli bazı yetenekler: İnanç, hastalara ve ıstırap çekere karşı şefkat, sempati gösterip spiritüel (ruhsal) yönde gelişmiş olması, organize edilmiş mavi rengin hakim olduğu radyasyona sahip olmalıdır; aurasında turuncu-sarı ve yeşil de bulunmalı fakat açık mavi üstünlük göstermelidir. Aura çemberinde çalışabilen şifacı, rehber ruhlara müsait olmalıdır. Umumiyetle şifada görevli üç rehber ruh bulunur: biri tabii elementlerde uzmandır; ikincisi radyasyon, üçüncüsü teşhis de uzmandır. Üçü, beraberce medyum ile çalışırlar. Dünya adamları, aura renklerine göre sınıflandırılmış olup şifacılık yeteneklerine sahip olabilecek istidatlı şahıslar göz altında tutulur ve icab ederse aura renginde ruhsal yönden bir tadilata tutulur ve çalışmaya uygun hale getirilir. Bazı yanlış düşünceli insanlar veya daha doğrusu bu konuda gerekli murakabe ve muhakameyi yapmayan düşüncesiz veya bilgisiz insanlar şifacılığı şeytanî bir faaliyet olarak nitelendirirler. Bunun ne derecede asılsız olduğu, maksadın dahiye-tinden dolayı aşikârdır. Şeytanın kabiliyetini iyilik etmek için hiç kullandığı vaki-

midir? Hazreti İsa mücizevi şifalar yaptığında şeytanın yardımından istifade etmiş değildi herhalde; bilâkis, «Benden değil, Allah'dan» buyurmuşlardı. Şifa tesiri şifacı medyumun parmaklarından çıkan açık mavi renkte bir ışınlama olarak görünür. Trans halinde çalışan bir medyumun anî olarak uyarımda bulunması çok rahatsız edici bir durum yaratır, zira hassasiyeti çok yüksek mertebeye ulaşmış vaziyettedir. Bu yeteneği geliştirmek için yaptığı zahmetli ve uzun çalışmalardan hiç bir şifacı medyum hiç bir zaman pişman değildir, zira bir insanın ıstırabını geçirmek ve sağlığının idamesi için aracı olmak gibi zevk, huzur ve sevinç verici hiç bir şey yoktur; kamyon dolusu altın verilse buna benzer bir sevinç veremez. Bir şifacı yaptığı iyiliğe karşı hiç bir zaman para talep etmez ve edemez, zira, edecek olursa bu Allah vergisinden mahrum eder; bencillik onu körletir, imha eder. Şifacının ıstıraham ettiği yegâne şey, neticeden haberdar edilmesidir. Hastanın sevincini paylaşsın; tıpkı ıstırabını paylaştığı gibi. İyi bir netice haberi onun en büyük mükâfatıdır.

Şifacı ruhlardan, yukarda, bu kadar söz ettikten sonra onların kimler veya neler oldukları hakkında biraz umumî bilgi edinelim. Dünya ekolünde bedenli olarak doktorluk ile hayatını geçirmiş olanların hastalarını tedavi etmekten duydukları zevk, vazifelerine onları öylesine bağlamıştır ki bu vazifeyi öbür âleme intikal ettikten sonra da devam ettirmek isterler. Üstün bir tekâmül seviyesine erişmiş, dünya ekolünü tamamlamış ve tekrar enkarne olmak mecburiyeti kalmamış olan varlıklardır. Sevimli karakter, şefkâtili şahsiyetleri onlarla temasta bulunan medyumların sonsuz sevgi, hayranlık ve bağlılıklarını kazanmalarına sebep olmuştur. İnsanlığın her cins, millet ve dinde yaşamış olmaları, insanlar arasında bir fark olmadığını gösterir.

Büyük şifacı medyum üstad Harry Edwards'ın tuttuğu kayıtlardan anlaşılıyor ki, şifa talep eden hastalardan % 80 iyi netice almış, bunların % 30'u tamamen

iyilemiş, sıhhatle kavuşmuştur. Netice alınmayan % 20'sine tam muvaffakiyetsizlik vakası denemez; zira hastalar her ne kadar sıhhatlerine kavuşamadılarsa da, hatta vefat ettiler ise de, hastalığın verdiği normal ıstıraplardan kısmen veya tamamen kurtuldular. Gayet tabii karşılmalıdır ki bir insanın kaderini değiştirmek, bazı karmik sebeplerce, mahzurlu olup istek kabul edilmez ve netice alınmaz; alınmaması hastanın tekamülü için daha iyidir. Bunu bilen şifacı ruhlar karmik kanuna aykırı hareket edemezler. Bu hakikatin acı tadını, bir çoğumuz gibi, almış olmanın bu müesseseye kendimi daha candan vakfetmeğe yaradı; mukadderata hiç bir insan gücü karşı gelemmez, ancak uygun ve mahzurlu olmayan bir değişiklik uygulanabilir, bu ise muvaffakiyetin nedenini teşkil eder. Şifacılık müessesesi, insana, ilâhî gücün tezahürü olarak ruhsal varlığını ispat ederek yükselmesine ve tekâmülünü destekleme ve hızlandırmasına yarar. Tedavi mekanizmasına tekrar dönersek şu izahattan faydalanırız; (bedensiz varlıktan alınan bilgiye göre): Şifacı medyomun bedenleri, yani fiziki, esirî ve ruhsal bedenler birleşimi, Şifacı Ruhların yönettiği seçkin kozmik şuaları alıp hastaya nakil etmesi icap eder. Bu şualar uzun müddet kullanıldığı zaman tehlikeli olur, ancak üstün bir zekâ kontrolü altında emniyetle yönetilir. Bu kuvvet veya

enerjiler hem yıkıcı hem yapıcı netice verir, dolayısıyla hatalı kullanıldığı taktirde faydadan fazla zarar yaparlar. Onun içindir ki, üç Şifacı Ruhtan ibaret bir ekip müşterek çalışır, her biri kendi vakıflarına göre iş görür. Bu şifacı Rehberler bir nevi süzgeç vezifasını görüp medyomun zarar görmesi önlenir. Şifacı Medyom bir tümör dağıtmak için üzerine elini koyduğu vakit, cindenden geçen şualar tümörün erimesini sağlar, Bu erimiş tümör veya kanser hücrelerini vücut muhtelif yoldan atar ve hasta iyileşir, sıhhatine kavuşur. Atılması müsait olmayan vakalarda ruhî varlıklar maddeyi esirî enerjiye tahvil ederler. Vücudu böylece terk etmesi sağlanır. Vakasına göre Şifacının eli ve hastanın vücudu bir hararet his ederler. Şifacı elini 10-15 santim uzaklaştırdığı halde bu hararet his edilmeye devam edilir, tabii daha hafif olarak. Bu harareti insan isteyerek vücudundan yaratamaz. Her hasta aynı derecede alıcılık yeteneğine de sahip değildir. Bazıları hiç tesir almaz ve faydalanamazlar. Tahmin ettiğimiz Karmik kanuna dayanan sebebi yukarıda zikretmiştik. Bunun içindir ki Şifacı Medyom hiç bir zaman peş'n tahmin ve söz veremez; vazifesini yapar, Tanrıdan, ümit ve güven içinde, netice bekler. Bu Tanrı lütfundan her hastanın yararlanabilmesini temennî ederim.

RUH ve MADDE'ye

Abone Olunuz,

Okuyunuz,

Okutunuz...

Severseniz dostlarınıza tavsiye ediniz.

Komputer ve Konsantrasyon

(Sayfa 13'den devam)

Bedenini biliyor; maddesini tanıyor (Bu bilmiş, bu tanıyış bile sınırlıdır tek taraflı...); fakat, kendini bilme, ruhunu tanıma çabaları yok!... Maddesi kendine; bilme, tanıma yetenekleri, güçleri veren; daha çoğrusu, bedenini, maddesini bilen, kendini (özbenini) bilmiyor; bedenini, maddesini tanıyan, asıl kendini tanımıyor!... Ruhunu, yani asıl benini, ya tümünden inkâr ediyor!... Yahut, inkâr etmesi bile, kendi hakkında, inkârdan beriye gelecek bilgi edinme, ruhunu tanıma çabası gösteremiyor!...

Yani insan, kendi güçlerini, kendi yeteneklerini, kendini bilmediğinden, bizzat kendinde değil; bilâk's kendi sandığı maddelerinde kullanıyor. sınıyor ve başarılı olarak da deniyor!...

Hâlâ Amerika'da yaşayan bir avuç kızıl derili yerlinin ataları bulunan bir İnkâ, bir Astek, bir Maya kadar dahi, onun çağına denk modernlikte değiliz! Çünkü en-

lar, modern çağlarını yaşarlarken, bizim gibi bir sürü araçlar kullanma yerine, kendi ruhsal melekelerini geliştirecek, telefon gibi, televizyon gibi, uçak gibi beden maddelerini kullanıyorlardı: Biz farz uzaktaki dostuyla görüşmek isteyince, ruhsal antenlerini, ruhsal-bedensel titreşimlerini, görüşeceği kimseye uygun biçimde ayarlayıp; hem onunla telepatik olarak görüşüyor ve hem de onu ruhsal gözleriyle, yakında gibi görbiliyordu!...

Ashında —bütün modernlik iddialarımıza rağmen— modern olan bizler değiliz: İsteklerimize göre geliştirdiğimiz ve de atılığına (hareketsizliğine, tembelliğine) sığındığımız, eşya ve araçlarımızdan ibaret olan maddelerimizdir!...

Ruhsal yeteneklerimizin dumura uğramasına sebep, yirminci yüzyıla gelinceye dek, hâlâ asıl kendimizi —dinler yoluyla olsun— bilemeyişimizdir!... Ve meknuz yeteneklerimizi dumura uğratmakta da berdevamız!...

T e b l i ğ

(Sayfa 23'den devam)

nizi de içrisine alan birkaç sistemin yöneticisi durumunda bulunan bir «İlahî Mekanizmadır. Ve devre devre, bu İlahî Mekanizma her plânetin sevk-ü idaresine memur ettiği varlıkları vardır.

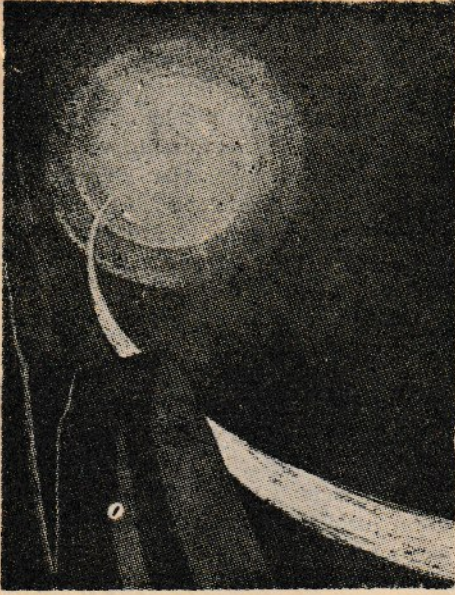
Dünyanın, Merih'in, Venüs'ün, Ay'ın, Güneş'in v.s. Kâinatta mevcut olan hiyerarşik sıralanış zaten bunu zaruri kılar. Binaenaleyh, sizin bahsetmiş olduğunuz vazifeli varlıklar isim-i müsemma olarak, yani isimleri belirlenmiş vazifeliler olarak, zikrettiğiniz bu kimselerin Rab'leri aynı RAB idi.

Şüphesiz, dünyanın çok eski geçmişleri vardır. Ve çok bozulmalar, kurulmalar, dağılmalar olmuştur. İcabında herhangi

bir yaratığın gerekli şekilde tekâmülüne hizmet edemeyecek kadar yozlaşmış, icabında fevkalâde bir hizmet görecektedir kadar gümrah bir hale gelmiştir. Yani mektepler açılmış, mektepler kapanmıştır. Her mektep açılış ve kapanışta idareci kadrosu değişmiştir. İşte bu idareci kadrosu halihazırda, ve sizin için «özel» dediğiniz vakitten «ebed» dediğiniz vakte kadar tek bir Rab'bin ve İlahî mekanizma temsilcisinin müktedir, kavî elli bir varlığın sevk-ü idaresinde bulunmaktayız.

Bu devrenin hitamında, yani mektebin kapanışında şüphesiz, O'nun da vazifesi hitam bulacaktır. Bu kadar.

(Devam edecek)

Evrim Yaşadıkça

Tanrı ruh'u yarattı. Ruh bilgidir, saf bilgi. İşlenmemiş ve kendini işleyip bilmek ile yükümlü. Özdevimini Tanrı'dan alandır. Sonsuz enkarnasyonları boyunca her aradığını öz'ünde bulacak olan ruh'un, czeli ve ebedi BİR olan Evrensel Baba'dan yansıyan hayat enerjisi ile oldukça, tarifi ne mümkün tekâmül serüvenlerinden geçmesi gerekiyor.

Başlangıçsız bir geçmişte (ki geçmiş ve gelecek yoktur) madde ile ilk temasları, ruh'un tekâmülü olayında ilk merhaleleyle teşkil eder. Ruhsal enerjisi ile öz bilgisinden aldığı bilgi imajların prototiplerinin, maddî vasatta maddî dökümlerini yapar. Bu maddî kalıpları o dönem için bağlı olduğu maddî mekânda kullanır. İşte bu kalıplar onun bedenleridirler. Gitgide daha yeterli, yetkin ve kapsamlı olarak,

ruh, madde ile ilişkilerinden öz-bilgisini tanır. Beşer safhasında, «o halde varım» der. «Bir Yaratan olmalı», «benden başkaları da varmış!» gibi bu dönemin temel bilgileri ile bilgi sonsuz denize açılır gider ve gider.

Tanrı, yarattığı ruhlar için kurduğu bilgiyi, tüm ruhların içine zerketmiş, akıtmıştır. «Kendini, Tckâmülü ve Ben'i bileceksin» demiştir. Tanrı'nın ruhlarımız içine verdiği bu üç bilgi kümesi öylesine bir bütünlüktür ki, onda hiç bir eksiklik yoktur. Herşey birden bilindiğinde hiç birşey bilinemeyeceğinden, ruh sahip olduğu bu içsel sonsuz bilgisinden, her an gereken kadar kırıntıları alıp, onu maddî ortam içinde işleyerek böylece tanımaya çalışır. Her şey olabildiğince basit ve girift görüüyor. Bir bütün, kendini kuran parçalarına ayrılıp, her biri, birer birer ve birbirleriyle ilişkileri açısından birlikte karşılaştırmalı olarak incelenmezse, bütün hakkında bir vargıya ulaşamaz. Bu diyalektik yöntemdir. Ruh işte bu yöntemi kullanıp kendi varlık bilincine varmak için öz-bilgisini anlatıldığı gibi dağ tıp yeniden kurmaya çalışmaktadır. Ruhlara ait bilgi, ruhların içinde ermiş ve salt bilgi durumdadır. İşte ruhlar onu kozmos'a, sonsuzluk içinde işlemektedirler. Tanrısal oluş, önerilebilecek sonsuz değişik «şöyle olmasaydı da böyle olsaydı'ları» ve olacak ve olmayacakları birden kavrar, kucaklar.

İnsan, Tanrı tarafından yaratılmış ve tüm ruhların o'na en benzer en yakın olmak için sonsuz tekâmül içinde çırpınacakları temel-örnektir. Bizler kendimize insan diyoruz, ne var ki, sonsuz tekâmülümüz bitmeden insana da ulaşamayacağımız bir gerçektir. Temel-örnek insan'ın bu vasfı biçim, nitelik ve nicelik te değildir. Tekâmül seviyesi en yüksek olan o'na en yakındır. Demek ki, yüksek ruhani varlıklar beşerden, beşer hayvanlardan, onlar ise bitkilerden daha yakındırlar insan'a. Beşer, otomatik yaşayışın bittiği yerde bağ-

● Lütfen sayfayı çeviriniz

layıp artık spatyoma ait olmanın sınırları içinde kalan geçici bir vetiredir. Spatyomun yüksek katlarındaki varlıklar için artık beşer vasıfları bağlayıcı değildir. Diğer gezegen, sistem ve galaksilerde, giderek değişen biçimlerde, beşer özelliğinin ortaya çıkması doğaldır.

Güneş sistenimiz içindeki plânetler arasında mesafe ile ilgili olarak, yaşayan varlıklar, bağlı oldukları evrimsel şubede bile birbirlerinin benzeri değil tedricen değişen yapılarda oldukları görülür. Ruhlar bizim benimsediğimiz, kalplaşmış safhaların basamaklarında yükselmezler tekâmül yolunda. Uzak sistemlerde bizim ne bitki ne de hayvan ve insana benzetemeyeceğimiz varlıklar kendilerine özgü biçim ve niteliklerle tekâmülü yükseliş içinde bulunurlar. Ruh, evrenin her kesimi içinde ihtiyacına göre değişen yaşayışlarda bulunur. Tanrı, ruhları, şöyle şu biçimde beden kuracaksın veya bu bedenler içinde olacaksın gibi bir şart ile yükümlenmiştir. Fakat ruhları, tekâmül edeceksin emri ile hakedip, onların bunu kendi önceliklerine göre yapması bağımsızlığını vermiştir ruhlara. Böylece madde ile temaslarının bugüne değin birikimleri sonucu ruhlar, tüm yaradılışı kavrayan sonsuz değişik biçim ve nitelikli bedenler kurmuşlardır. Bedenlerimizin biçimi, nicelik ve niteliği, etkinlik ve edilginliği her birimizin sonsuz zamandır elde ettiğimiz gelişmişliğin küçük bir yansımasıdır. Bizlere biraz daha uzaktaki ruh kardeşlerimiz de birdenbire değil de, yumusak bir eğilme ve uzaklastıkça giderek değişen morfolojik ve ortamlarına uygun fizyolojik, biolojik yapılar kazanırlar. Biz sistemimizin dış tarafına yakın plânetlere gidince yapılarımızın bizleri orada barındıramayacağını ve fakat oradaki varlıklarınkine benzer özelliklerin gerekli olacağına karar veririz, kendimizi sürdürmemiz için. İşte buralarda ve daha uzaktaki bizim anlam veremeyeceğimiz varlıklar da, bizler gibi beşer ve diğer ilk basamakları ikmal etmektedirler. Onlar bizim için neyse bizler de onlar için o'yuz. Bizler güzellik kavramının ölçüsünü hiç düşünmeyiz. Bir zaman

sonra uzaylılar ile temaslar kurulacaktır. Bizler için çok güzelleri geleceği gibi bizleri korkutacak değişik yapılardaki varlıklar da evrensel güzellikleri ile çıkacaklar karşımıza. Her varlık tekâmülü güzelliği iledir. Gerçekte ne güzellik ve ne de çirkinlik, yoktur böyle şeyler. Bizler de akıl almaz çirkinlikte olduğumuz (kendi ölçülerine göre diyelim) güzellikte olan uzaylı kardeşlerimiz için bu durumda olduğumuzu düşünürsek bu yargıya varabiliriz. Güzellik, varlığın çevre içindeki uyumluluğu için, yaşamları boyunca oluşturduğu biçim uygunluğudur. Fakat çevreyi de oluşturan varlıklar olduğuna göre, şimdi de böylece söyleyebiliriz. Güzellik, ruhun tekâmülü yolunda o ana değin madde ile temasları boyunca ulaştığı ve tüm ruhların birlikte kurduğu yaratılış içindeki ortamına uyumluluğudur. Bu durumda ortamımızda bizim için barınabilmekliği-mize en uygun biçim, en güzel olacaktır. Beşer bu vasfı ile sistemimize özgü bilimsel bir aydınlık ölçüsünün ifadesidir. Var oluş sonsuz değişik biçim ve yapıları varlıkların bütünlüğüdür.

Ruh zaman ve mekânların ötesinde, üstünde, vibrasyonların sonsuzluğuna aşan salt kendidir. Maddenin en üst yanıyla bir plâda birleşmiş ve kendini çözmek işlemine girişmiştir. Gerçekte maddenin en üst ve alt yanı diye bir durum söz konusu değildir. Şekilde bu birleşmenin kendi realitemize, anlayışımıza göre şematik bir açıklamasını veriyoruz. Dikkat ederseniz ruh, maddeyi içten dışa ve dıştan içe doğru aşkın olarak içermiştir.

Dünyamızda ortalama her 26.000 yılda bir beşeri okul açılıp kapanmakta. Şimdi içinde olduğumuz bu son 26.000 yıllık dönemin sonuna doğru gelmişken, dünya insanlığı amansız bir kaos içinde kaçınılmaz bilinçsel aydınlığa ulaşma sancıları içine girmiş bulunmaktadır. Her yanda her şey pamuk gibi atılmakta, içler dışa vurmada, dışların içleri açılmakta. Bir yanda insanlar arasındaki ayrılık son derece yüksek düzeye erişirken bu durum diğer yanıyla, hiçbir ayrılık ve ayrıcalığın olmayacağı BİRLEŞİK İNSANLIK REALİTE-

Sî'nin oluşmasına yaygınlaşmasına neden olmaktadır. Dünyasal gözlerle en iyimser ve kötümser olarak saptanan sonuca ilişkin vargi ve yargılar ne yazık ki doğrucuya yakın bir kendilik (mahiyet) taşımaktadırlar. Oysa şimdinin makûlesi ile ütopya kabul edilebilecek bir sonun başlangıcı görülmekte. Bunu görebilenler çoğalmaktadırlar. Her devre sonunun kaçınılmaz olayı olan toplumsal ayağa kalkış (kıyam) başlamış böylece bu Tanrısal dileğin kendini yeniden belirtmesi ile ruhların evrim yolunda katetdikleri bir öğretim, öğrenim döneminin daha mutlu ve acılı sonuna varılmış olunmakta.

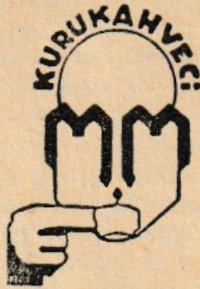
Yardımlar, uyarılar çoğalmıştır. Bu gün için binlerce uzaylı ağabey dünyamızda, bizlerin arasında bu zorlu günlerimizde bizlere yol gösterici olarak bulunmakta, yüksek çaba ve uğraşlar içerisinde asla zorlamadan, insanlığın ilâhî ışığa yönelmesine çalışmaktadırlar. Rabbimiz, yüksek ruhlî organizatörler aracılığı ile bilgi ve irşadlarını göndermektedir. Tanrı Erleri'nin biri gelip biri gitmede, bizleri ilâhî İrade kanunlarına uymağa çağırıcı ve realite açıcı olarak görevler yapmaktadırlar.

Yazımızı, uzaylı bir üstad olan ve dünyamızda doğarak bir görevi tamamlayıp ayrılan Atatürk'ün bir söylevinin bir bölümü ile bitirelim. Bu sözler asla gelişigüzel söylenmiş değildir. Kendisi yüksek tekâmül düzeyinin verdiği kudretler ile gelecek günlerin durumunu bilerek ve bilinçli olarak belirtmiştir .

«Bu gün, günün ağardığını nasıl görüyorsam, uzaktan, bütün doğu halklarının da uyanışını öyle görüyorum. Bağımsızlık ve özgürlüğüne kavuşacak olan çok kardeş halk vardır. Onların yeniden doğuşu, kuşkusuz ki, gelişme ve huzura yönelik olacaktır. Bu halklar, bütün güçlüklerle ve bütün engellere karşın yengin olacaklar ve kendilerini bekleyen geleceğe ulaşacaklardır.

Sömürgecilik ve Emperyalizm, yeryüzünden yok olacak ve yerlerine halklar arasında hiçbir renk, din ve ırk farkı gözetmeyen yeni bir uyum ve işbirliği çağı geçerli olacaktır...» (*)

(*) Atatürk ve Türkiye'nin Dış Siyaseti : Dr. Mehmet Gönübol ve Dr. Cem Sar.

Tesis Tarihi 1871

KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ MAHDUMLARI

EN NEFİS KAHVE'Yİ SATAR.

SATIŞ YERLERİ :

- EMINÖNÜ TAHMİS,
- BEYOĞLU BALIKPAZARI ve
- KADIKÖY ÇARŞISI

Spiritizm, Metapsişik ve Parapsikoloji

Bazı kimseler, spiritizm ile metapsişik veya parapsikolojiyi birbirlerine karıştırıyorlar. Bazıları da bunları tamamen ayrı ayrı dünyalar addederek birbirlerine âdeta düşman zannediyorlar. O kadar ki, kendi inançlarına aykırı telakki ettikleri mukabil taraf neşriyatını küçümseyenlere, hatta okumağa tenezzül etmeyenlere bile rastlıyoruz.

Böyle birisi, bir spiritüalist ise, mesela telopatî tecrübeleri yapar da, bu hadiseyi psişik telakki edene kızar. Başka biri de reenkarnasyon tahkikleri ile uğraşır da, ruh kelimesini ağzına alanlara fena halde öfkelenir. Kendi parapsikoloji anlayışına uygun düşmeyen neşriyatı okumadığını iftiharla söyler.

Bu gibi kimseler, —eğer art düşüncelerinde bir bencillik davası yoksa— kendi inançlarının fanatizmine şartlanmışlardır. Bu inançları sarsılabacak diye muhalif fikirleri incelemekten korkarlar. Fakat sabit fikirlerini her toplulukta mübalagahı misallerle usanmadan tekrarlayarak paranormal fenomenleri incelemek arzusunda olan amatörleri ürkütüp kaçırmağa veyahut ta bu amatörleri arasında birbirine düşman kamplar yaratmağa sebep olurlar.

Bu itibarla, spiritizm, metapsişik veya parapsikoloji kavramlarını bir kere daha gözden geçirmekte fayda mülhaza olunabilir. Bunlar hemen herkesçe bilinmekle beraber, yanlış düşünceyi uyarma bakımından tekrarında fayda vardır.

Spiritizm kelimesi lâtince spiritus sözcüğünden geliyor ve ruh doktrini manasını taşıyor. Metapsişik kelimesi, Meta ön takısı ile psykhe (Ruhun kişileşmiş hali) kelimesinin birleşmesinden meydana gelmiştir. Psişe ile veya psişe ötesi mânâsı-

nadır. Parapsişik deyimini ise, para ön takısı ile psişik kelimesinin birleşimidir ki, psişenin ötesinde, yanında, etrafında mânâsına gelmektedir.

Görülüyor ki kelime yapıları bakımından tahlil edilince spiritizm sözcüğü, metapsişik veya parapsişik kelimelerinden ayrılıyor. Fakat metapsişik ve parapsişik deyimleri birbirlerinin müteradifi oluyor. Bu etimolojik tahlilden sonra, bugünkü dünyamızda spiritizmin, metapsişik'in veya parapsikolojinin doğuşlarını ve inkişaflarını kısaca gözden geçirelim.

Takriben 125 sene kadar evvel, Amerika'da Fox hemşirelerin evindeki rapslar, o semt halkını telağa vermiş ve gürültüleri yapan zeki varlıklar kendilerinin ruh (Esprit) olduklarını bildirmişlerdi. Spontan olan bu olaylar deneysel olarak tiptoloji (Masa tahriki) yolu ile de temin edilebilmiş ve bu tarz çalışmalar kısa zamanda bütün Amerika'ya, oradan da Avrupaya yayılmıştır. Fakat bunlara âmil olan kuvvet ruh olarak kabul edildiğinden, hadiselere spiritizm denilmiş idi.

Fenomenlere Ruh (Spirit) ismi verilmesindeki bu acelecilik, materyalizmin en fanatik devrine rastlıyor. Bu sebeple şiddetli reaksiyonlar görünüyor. Ruh sözünün allerji yarattığı, zamanın bir çok ilim adamları olaylara uzaktan bir göz atmak tenezzülünde bile bulunmadan peşin hükümlerle, şarlatanlık, sahtekârlık damgalarının vurarak hükümetlerini ikaza kadar gidiyorlar.

Mamafi, hadîseleri görüp incelemeyen bir hükme varmak istemeyen nadir ve hakikî ilim adamlarının mevcut olduğunu da memnuniyetle müşahade ediyoruz. Böylece ilmi metodlarla çalışan ilk akademis-

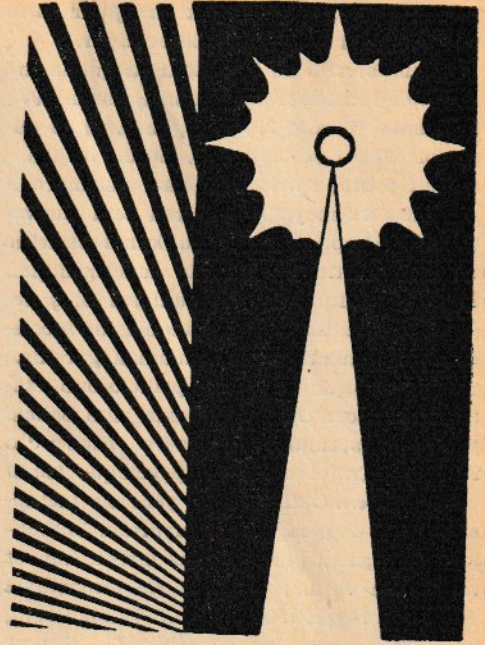
yen olmak gerefi, zamanının en tanınmış kimya âlimi, İngiltere Kraliyet İlim Akademisi azasından Sir William Crookes'e ait oluyor. Masanın hareketinin grafiğini çizmeğe ve spirit fenomenleri tasnife gayret eden metodlu çalışmalarında bu hadiseleri ruha atfetmek geleneğine sadık kalmakla beraber, spirit olaylarda araştırmaların nasıl yapılması hakkında kendisinden sonrakilere ışık tutmuş oluyor (William Crookes, Kuvvei Ruhiye Bahattin Bey tercümesi 1326 Tanin Matbaası).

Sorbonne Üniversitesinde, dünyaca tanınmış fizyoloji âlimi Prof. Charles Richet ise bu tabiat üstü hadiseleri incelerken, olayları ruhların (Spirit) yaptığına hemen karar vermiyor, konuya metapsişik adını takıyor. Bu suretle fenomenleri, ps.şik ötesi hadiseler diye mütalâa ediyor. Fakat bu isme bakarak, ruhların (Esprit) tesirini hemen reddettiği mânâsı çıkmasın. Çünkü, «Traité de Métapsychique» isimli eserinde «Bunlar ruhların eseri gibi görünüyor, ama tetkik etmeli.» diyor. Richet'in bu tutumu, bir ilim adamı davranışına tamamen uygundur. Bazıları gibi peşin hükümlü değildir. Hadiseyi tetkik etmeden reddetmez. Fakat yine peşin hükümlü olmadığı için «Ruhur.» demekte acele etmez. «Benziyor ama tetkiki gerekir.» der.

Richet'den sonra konuya eğilenler Metapsişik tabirini kullanmağa devam etmişlerdir. Fakat, Boirac ve Ocsterreich, bu arada Parapsişik ve Parapsikoloji terimlerini teklif etmişler ve bu tabir de râğbet görmüştür. Driesch, Sudre, Kerumian gibi müellifler, Parapsişik ve metapsişik tabirlerini müteradif (Eş anlam) olarak kullanmışlardır.

Spiritizm, metapsişik ve parapsikolojik oluşumları, yukarda izah edilen safhaları geçirmekle beraber, muhtelif müelliflerin tariflerini de ele alarak tatbikatta, aralarında ne gibi farklar bulunduğunu inceleyebiliriz.

Spiritizmin tarifi Kardec'ten beri pek çok yapılmıştır. Bütün müelliflerin bu konudaki noktaî nazarlarını bir makaleye sığdırmak elbette mümkün değildir. Bu

müelliflerin ittifak ettikleri nokta, ruhu (Esprit) kabul etmelerindedir. Spontan veya deneysel olarak meydana gelen paranormal hadiselerin sebebi ruhur. Ve bu noktadan hareketle, insanlık tarihi kadar eskiye giden bir doktrini bir inancı işlerler.

Şu kadar var ki, spiritüalistler, fenomenleri ruha atfederken bazılarının zannettiği gibi «Allah verdi, Ruh geldi.» diyerek istirahatete çekilmiş değillerdir. Bir yandan ruh ipotezini pozitif ilim yönünden inceleyerek isbatlamağa, diğer taraftan da fenomenlerin kanunlarını bulmağa çalışmaktadırlar. Bu gayret, spiritizm'in ilmi yönden ele alınışından bugüne kadar hep böyle gelmiştir. Bugün de çalışmalar hep aynı gayeye müteveccihdir. Prof. William Barret, Deolinda Amorim, André Dumas, Georges Clauzure, konferanslarında ve yazılarında çalışmaların hep bu istikamette olduğunu açıklamışlardır. Burada sadece dört müellif ismi görerek spiritizmin araştırıcı çalışmalarının bir kaç kişiye muhtasar kaldığı zannolunmasın. Muhtelif za-

● Lütfen sayfayı çeviriniz

manlarda, çeşitli teşekkül ve memleketlerden birer m.sal vererek araştırmalarını devam ettirgi beirdi.mek istenmiştir.

Günümüzün bu konudaki çalışmalarına ise, Ruh ve Madde dergisinin Haziran 1973 sayısında (Sah.fe 2, 3) Ergün Arıkdal güzel bir misâl vermektedir. Bütün bu izahlardan sonra, spiritizmin bazı paranormal fenomenleri meydana getiren zeki kuvvetin ruh (Esprit) olduğunu kabul etmekle beraber vazifesini bitmiş addetmediğini, tecrübi spiritüalizm ile bunların oluş sebeplerini, şekillerini ve kanunlarını incelemeye devam ettiğini unutmamak gerekir.

Metapsişik veya metapsikolojinin tarifine gelince: Bu bilgi dalının isim babası yukarda arzolunduğu üzere Richet'dir. Richet, Traité de Metapsychique isimli eserinde: «... Okültizmden yeni bir metapsişik ilmi doğacağına inanıyorum. Muhakkak olan şu ki bilmediğimiz birçok kuvvet menbaları vardır; biz onlarla temastayız ve onları tasarruf ediyoruz... Bunlar zeki, niyetli ve şakaya muktedirdirler... Fakat bu kuvvetlerin kanun dışı olmalarına ihtimal yoktur... Metapsişik vakaların ilmi tedvini arttığı nisbette, cemiyetleri yeni bir zihniyet kaplayacaktır. Neticede fizik ve kimya bilimlerine bir şey olmayacak ise de bunlara bir çok yeni keşif ve hakikâtlarin ilâve olunması, bu suretle beşerin gayetinin daha iyi anlaşılması çok muhtemeldir. (Prof. Mustafa Şekip, Ruhiyat, Sahife 341, 342). Richet'nin daha metapsikoloji ilminin temelini atarken, cemiyetleri yeni bir zihniyetin kaplayacağı ve beşerin gayetinin daha iyi anlaşılacağı yolundaki görüşül üzerinde durulmağa değer. Ayrıca bilmediğimiz fakat temasta bulunduğunuz kuvvetlerden bahsederken ruh (Esprit) tabirini kullanmaması fakat eserin başka bir yerinde «Bunlar ruha benziyor» demesi de metapsikolojiyi peşin hükümlerden uzak tutma gayretinin bir delilidir.

Paul Myre, metapsişigi şöyle tarif ediyor :

«Ruhî melekelerimiz iki nevidir. Normal melekeler, süper normal melekeler. Bunlardan da iki ilim doğuyor. Psişik ilim, metapsişik ilim. Süpernormal denilen me-

lekeler hakikatte normaldir. Tekâmül halinde bulunan nevi beşerde bunlar da tekâmüldedir. Bu melekeler oldukça münteşir iseler de kesik kesik ve müferit bir haldedir. Vazifeleri bizi harici âlemle doğrudan doğruya birleştirmek ve havassın cesaretinden kurtarmaktır (Paul Myre, İlmî Ruhî. İç Varlık cilt 1, Sahife 401-402) Görülüyor ki Myre, Richet'nin hayli geniş tarifini insanda henüz bilinmeyen melekelerle inhisar ettirmektedir. Bu suretle ilerde görüleceği üzere parapsikolojiyi dar manada kabul edenlerin safında yer almaktadır.

R. Sudre de metapsişigi çok dar manada kabul ediyor ve insan melekelerine inhisar ettiriyor. Ayrıca Sudre, metapsişik ve parapsişik terimlerini eş-anlamda kullanıyor. Khérumin da her iki tabiri eş anlamda kullanıyor.

Alman bioloğu Hans Driesch: «Metapsişik ve metapsikoloji de denilen parapsikoloji, Okült hadiselerin ilmidir... Tetkik konusu itibarile diğer bütün ilimlerden ayrılan bir etüd sahasıdır. Mistik ve irrasyonel temayüllerle ilgisi yoktur. Tıpkı kimya ve bioloji gibi pozitif ve endüktif bir ilimdir. Çalışma tarzı rasyoneldir. Bu bakımdan okültizm mefhumunun bu ilim sahasında yeri yoktur.»

Bioloji âlimi olan Driesch, bioloji alanındaki çalışmalarına sıkı sıkıya bağlı yeni bir vitalist felsefe kurarak hayati yönde madde dışı ilkelere önem vermiş ve metafizik görüşlerini muhtelif eserlerinde bu meyanda «Leib und Selce» (Ruh ve Beden) «Metaphysik ve Parapsychologie» isimli eserlerinde açıklamıştır. Yukarda da görüldüğü üzere, Driesch metapsikoloji ve parapsikolojiyi aynı şey telakki etmekte ve bu ilmin okült hadiseleri tetkik eden fakat akli olmaktan ayrılmayan vasfını belirtmektedir.

Yukarda metapsikoloji hakkındaki muhtelif araştırmacıların tariflerini inceledikten parapsikolojinin tarifini de görmüş olduk. Çünkü bir çok müellifler, metapsikoloji ile (İster dar ister geniş manada ele almış olsunlar) Parapsikolojiyi aynı manada telakki etmişlerdir. Bununla beraber,

paranormal fenomenleri, parapsikoloji ismi altında inceleyenlerin fikirlerini de gözden geçirmekte fayda vardır.

Tischner, parapsikolojiyi, Myre'in ve Sudrere'nin metapsişiği anladıkları mânâda kabul ediyor. «Anormal veya patolojik te-lakki edilmeyecek bir takım fenomenlerin varlığı kabul olunarak, normal ve patolojik psikolojinin yanı sıra bir paranormal psikoloji kurmak zaruretinin ifadesidir.» diye tarif ediyor.

Robert Amadou, parapsikolojiyi dar ve geniş manada olmak üzere iki türlü tarif ediyor. Dar manada parapsikoloji, «İlmi psikoloji sistemine henüz dahil edilmemiş bazı psikişik fenomenlerin tecrübi olarak incelenmesi.» derken, geniş manada parapsikoloji için «İster hıyle, ister illüzyon, isterse bir psikolojik fonksiyonun mümaresesi suretiyle meydana çıkması olsun ilme nazaran zahiren mutad dışı görünen bir takım fenomenleri izaha ceh-ten bir disiplindir.» diyor. (Sinir Sistemi Fizyolojisi cilt3, Dr. Doksat Parapsikoloji bölümü Sahife 717, 718, 721)

Bu tarif ile parapsikolojinin tetkik hududunun ne kadar genişlediğini görüyoruz. Parapsikoloji, mutad dışı hadiseleri inceleyen bir disiplindir derken, ayrıca da hile yapılması veya illüzyon meydana gelmesi sebeplerinin araştırılmasını da parapsikolojiye vazife olarak vermektedir.

Dr. Jean Barry, «Le Journal d'un Parapsychologue» (Bir parapsikologun hatıra defteri) eserinde şöyle diyor: «Parapsikoloji keşfedilmesi gereken muazzam ülkede, insanın bilinmeyen tabiatını, imkânlarını, melekelerini araştırmak, yarının insanına tanıtmak demektir. Irkçılıktan, milliyetçilikten, diğer taassuplardan kurtulmağa müsait imkânların araştırılması demektir (Sahife 185). Ölümünden korkanların kendilerini tanıması ve bu korkudan kurtulması demektir (Sahife 186). Şeytanı kendi mad-deci mekanizması içinde tuzaga düşürmek demektir (Sahife 187). Peşin hükümle hiç bir şeyi reddetmemek demektir (Sahife 192).

Prof. Rhine'i zamanımızın en büyük parapsikoloji otoritelerinden sayan Dr.

Barry'nin, parapsikolojiyi ne geniş manada anlamış olduğunu görüyoruz. Ve yine görüyoruz ki, Dr. Barry, metapsişiçyenlerle aynı paraleldedir. Hatta, «eski metapsişiçyenler, ilmi bir çok terimlerle doldurmuş-lar.» diye onlara takılırken, parapsikoloji muarızlarına da: «Prof. Richet'ye Nobel mükâfatı verilirken bir dahî diyorsunuz da Traité de Metapsychique isimli eserini yazarken bir budala mı diyeceksiniz? Görülüyor ki onun bu eserini okumamışsınız bile.» (Sahife 22) diye hücum ediyor. Ve burada da Barry'yi, parapsikolog olmakla iftihar etmesine rağmen, bir metapsişiçyen-den farkedemiyoruz.

Arjantin Parapsikoloji kurumu başkanı Dr. R. Musso: «Beyin hakkındaki bildiklerimiz, parapsikoloji ile ilgili olayları açıklayamıyor. Parapsikoloji, bilhassa önceden bilme hadiseleri ile fizik dışı tablatta müessir bir sebebin varlığını tahkik ediyor.» (Ruh ve Madde Sayı 145, Sahife 39) demekle, paranormal fenomenlerin, sadece fizyolojik faaliyetin bir mahsulü olmaktan ibaret kalmadığını açıkca belirterek, düaliteyi kabul ediyor.

Duke Üniversitesi Parapsikoloji profesörü J. B. Rhine'in bu konudaki görüşlerini, Reşat Bayer'in dilimize «Parapsikolojiye kısa bir giriş» adı ile çevirdiği es- rinden takip edelim:

«Psikolojinin PSY olaylarını etüd eden şubesine parapsikoloji denir. Alışılmış bu-lunan malûm hislerimiz ve adalelerimizden ziyade muhakkak ki PSY insan ile tabiat arasında daha direkt bir temas vasıtasıdır.» (Sahife 5) Bu cümle, Paul Myre'in metapsişiği tarif ederken: «Paranormal melekelerin vazifeleri, bizi harici âlemle doğrudan doğruya birleştirmektedir.» sözüne tamamen mutabakat etmektedir.

Rhine, tarifine devam ederek diyor ki: «İşte bu görünüşte, fiziki olmayan hadiselerin bir araya toplanarak, dikkatle ve ilmi olarak tetkik edilmesi parapsikolojinin konusu olmuştur. Parapsikolojinin sahası, bilhassa tecrübi tetkikleri ön plânda tutan araştırmalarla ilgilidir. Mamafî bir PSY unsuru ile ilgisi muhtemel muhtelif dini,

● Lütfen sayfayı çeviriniz

felsefi iddia ve inançların, halk gelenek ve âdetlerine kadar birbirine girift bir çok alaka sahası da vardır. Spiritüalistlerin medyomluğuna, hattâ suya bakarak kehanette bulunanların, büyücü ve üfürükçülerin iddialarına da alaka ile tevcihi nazar edebilir (Sahife 6) Burada Rhine'in, Tischner, Sudre, Myre gibi metapsişiği dar manada kabul edenlere nazaran daha pek çok fleride olduğunu görüyoruz. Bilhassa eserinin sonunda açıkladığı noktaî nazarı ile, parapsikolojiyi sadece fizyolojik faaliyet mahsullerini etüd eden bir ilim zannedenleri uyarıyor. Rhine diyor ki:

«Eğer nev'i beşer, insan hayatında kıymet ifade eden telakkilerini muhafaza-ya devam edecek ise, eğer insan, geçirdiği kendi öz sübjektif tecrübelerini ciddiye almağa ve bunları tabii ilim ile mezcetmeğe devam edecek ise, eğer insan varlıkları, yekdiğerini anlamağa çalışıp, hâlihazırda-ki devrimizde olduğu gibi tehlikelerle dolu ateşli devreleri aşmasını becerecek ise, PSY araştırmalarının ne fiziki ne de tabiat üstü, fakat zihnin hakiki sahası olan tabii ilme müteallik bir realiteyi tems'î eden prensiplerle ilgili olarak gösterdiği rehberliği takip etmemizin icap edeceğini söylemekşimdilik kâfidir.» (Sahife 31, 32)

Rhine'in bu hayli çapraşık ifade ile ne demek istediği, biraz fikir yorulunca anlaşılıyor. Düşüncesini neden böyle girift bir üslupla belirtmeğe çalıştığını incelemeden önce, Charles Richet'in, «Metapsişik ilminin tedvini nisbetinde cemiyetleri yeni bir zihniyet kaplayacaktır. Beşerin gayeti daha iyi anlaşılacaktır.» diye ifade ettiği görüşünü, 50 sene sonra, Rhine'in biraz daha vuzuha kavuşturduğu gözden kaçmıyor. Ve görüyoruz ki, üfürükçülerin, büyücülerin iddialarına kadar inerek tetkiklerini genişletmekle mükellef olan parapsikoloji, gayeti bakımından da metapsikolojiyi en geniş manada kabul edenlerden farklı değildir.

Rhine'in fikrini bu kadar muğlak ifade etmesinin sebebine gelince, bunu izah için şu misâl kâfidir :

Parapsikolog Dr. Jean Barry, bir kaç arkadaşı ile bir heyet halinde Fransa'dan

kalkarak Prof. Rhine ile tanışmak üzere Amerika'ya Duke Üniversitesine giderler. Protokol icabı evvelâ üniversite duvayyeni ziyaret ederler. Konuşma esnasında Dr. Rhine'in ismi geçince bu zat: «Sakin onu görmeğe gitmeyiniz. O, Duke Üniversitesinin yüz karasıdır.» der (Le Jornal d'un Parapsychoogues Sahife 43)

Biliyoruz ki Rhine, çalışmalarını psikokinezi, diğer tabiri ile (PSY Kappa ve duyuşlar dışı idrak (PSY Gamma) üzerine teksif etmiştir. Ve bunları tamamen psişik yönden etüd etmektedir. Henüz parafizyolojik ve diğer paranormal fenomenlerin tetkikine girişmemiştir. Buna rağmen klâsik psikolojiden şu ufaklık inhirafını ilmi muhit yadırgamakta ve kendisine Üniversitenin yüz karası diyecek kadar ileri gitmektedir. Çalışmaları sonunda edindiği inançlarını bütün açıklığı ile beyana kalksa bir çok ilim adamlarının başına geldiği gibi (Mese'lâ Japonya'da Prof. Fukural'ye olduğu gibi) muhitinin kendisini diskalifiye edeceğini bilir.

Erol Mutlu, bir makalesinde, Prof. Rhine'in ruhun bir gölge hadise olmadığını kabul ettiğini, çalışmalarını sonunda spiritizme meylettğini ve Fransızcaya adı ile tercüme edilen eserinde bilhassa bu noktalara temas ettiğini belirtiyor (Ruh ve Madde Sayı 120 Sahife 11, 12, 17) Muarızlarının Rhine'î kötülemeğe çalışmalarının sebebi bu kabil neşriyatı da olabilir.

Nitekim, vakit vakit, Üniversite dışında spirittüel çevrelerde fikirlerini açıkca söylemekten kendini alamamaktadır. Mese'lâ; Voz İnformativa dergisinin muhabirine: «Ölümden sonra ruhların yaşadığı inancını ilân etmenin henüz zamanı değil'. Bu, parapsikolojinin ikinci merhâlinde yapılacaktır. Zaten bu Stevenson'un kitabı ile başlamıştır.» diye beyanda bulunmştur (La revue Spirite Kasım - Aralık 1972 nüshası Sahife 181)

Bilindiği gibi Virginia Üniversitesi Parapsikoloji kürsüsü direktörü L. Stevenson, reenkarnasyon araştırmaları için muhtelif seyahatleri sırasında bir çok defalar Türkiye'ye de gelmiş ve Adana havalisinde araştırmalar yapmıştır ve yapmaktadır.

Rhine'in bahsettiği kitap ise (Yirmi İlfak reenkarnasyon vakası) diye Türkçeye çevirilebilen eseridir.

**

Yukarıdanberi hülasa edilen tarifler tasnif edilirse, metapsişyenler ikiye ayrılıyor. Birincileri sadece insandaki paranormal melekeleri tetkik konusu yapıyor, ikincileri ise bütün paranormal hadiseleri incelemeği vazife edin'yorlar. Parapsikologlar da tıpkı metapsişyenler gibi, parapsiko'ojinin tetkik sahasını yalnız paranormal melekelerimize inhisar ettirenler ile bütün paranormal hadiselerle teşmil edenler olmak üzere ikiye ayrılıyor. O halde her ikisi arasında bir telif yapmağa imkân olmuyor. Bir çok müellifler ise zaten her ikisini eş-anlamda kullanıyor ar.

Parapsikolojinin inkişafı incelenirse görülüyor ki, bu ilim bidayetle, sadece parafizik ve parapsişik hadiselerden bir kısmının tetkikine inhisar ettirilmiş, zamanla, parafizyolojik ve diğer paranormal olayların da bu ilim kapsamına girmesi zarurî görülmüştür. Bu suretle PSY Gamma ve PSY Kappa tasnifine bir de PSY Missing diye isimlendirildiği psı dışı olayları ilâveye mecbur olmuşlardır. Ve nihayet tetkik konusu Prof. Rhine'in ve Dr. Barry'nin eserlerinde açıkladıkları gibi o kadar genişliyor ki, bir üniversitenin parapsikoloji kürsüsü direktörünün reenkarnasyon olaylarını ciddi bir tetkik konusu yapması tabii karşılıyor. Bu demektir ki parapsikoloji, spiritizmayı artık inkâr etmiyor.

Diğer taraftan, spiritüalistler de bütün paranormal hadiseleri ruha atfetmek geleneğinde bir ifrat olduğunu anlayarak, bir kısım hadiselerin an'mik o'ması gerektiğini çoktanberi kabul etmişlerdir.

Görülüyor ki, aynı konuları tetkik eden muhtelif müesseseler, realitenin kendilerini zarurî olarak sevkettiği istikamete giderek birbirlerine yaklaşmaktadırlar. Böyle olunca, spiritizm, metapsişik ve parapsikoloji isimlerini taşıyan bu üç ekolü (Hak'katta iki) birbirinin can düşmanı gibi görmek, «Ben on'ların yazılarını okumam diyecek kadar ileri görmek, fanatik-

likten çok daha öteye gider. Şovenlik ise asla makbul bir tutum telâkki olunamaz.

Kâinat devamlı bir evrim içindedir. Hiç bir şey ve bu meyanda bilhassa ilim, bu evrimin dışında kalmaz. Bu sebeple bütün spiritizm veya parapsikoloji tarifleri ile bu günküler ve yarınkiler arasında farklar olması tabiidir. Nitekim olmuştur da. Ansiklopediler, sözlükler, bundan sonraki neşriyatında bu değişiklikleri elbette nazara alacaklardır.

Bu sözlerle, paranormal hadiseleri tetkikte öncüllük etmiş olanları hatalı görmek haddimiz değildir. Bilâkis bu hizmetleri hürmetle anmak vazifemizdir. Paranormal hadiseleri (hangi inançla olursa olsun) tetkike layık gören spiritüalistler olmasa idi, metapsikoloji veya parapsikoloji doğmazdı. Ve parapsikoloji, ilmi sahalanın eğilimini nazarı dikkate alarak tetkik konusunu yalnız PSY olaylarına münhasır gibi göstermese idi, American Association for the Advancement of Science (Amerikan ilmi araştırmalar cemiyeti) n'n, 30 Aralık 1969 da Boston'da yaptığı toplantıda, parapsikolojiyi resmî bir ilim olarak kabul etmesi, daha pek çok gecikebilir idi.

Ruh ve Madde mecmuasının ocak 1973 sayısında, spiritüalistler ile parapsikologların neşriyatını müştereken bir metoda bağlamalarını teklif eden, bu suretle, araştırmacıların hadiseleri daha yakından incelemelerine fırsat verilmesini ön gören yazıya karşı, «Nasıl olur? İki zıt meslek işbirliği yapamaz.» itirazını ileri sürenlerin, yukardaki delilleri okuyunca, artık bu iki çalışma sahasının birbirinin zıddı değil, aynı gayenin yolcuları diye kabul edeceklerini umalım.

Kuvvetlerin birleşmesinde elbette fayda vardır. Bu mütearifiyi isbat için sahicelerce yazıya lüzum yok. Bu hakikâti idrak ederek çalışmalarına ona göre istikamet verenler şükredelim ki daima mevcut olmuştur. Üstad merhum Bedri Ruhselman'ın metapsişik'i spiritüalizmaya yaklaştırmak için büyük gayretci (Ruh ve Kâinat dergisi sayı 8, Sahife 10) de hakikâtin bu yolda olduğunu görmesinin bir ifadesidir.

NOEL - Aslı ve Düşündürdükleri

Kemalettin ERDİL

Her sene aralık ayının sonuna yaklaşıldığı zaman çarşı ve pazarlarda görülmelik bir kalabalık ve bir hareket başlar. Bu kalabalığa bakarak insanın kendi kendine; bugünlerde ne bayramı var diye sorası geliyor.

Gazeteler, binlerce işçinin yurt dışından dönme hazırlığı içinde bulduklarını, diğer sütunlarda yılbaşı eğlencesi reklamları ve boy boy sanatçıların resimleri... PTT önlerinde Noel Baba (!) resimleri satıcıları. Vitrinlerde taze çam dalları ile süslemeler, bazı meydanlarımızda hindi sürüleri!...

Mahalle bakkalı sanki tüm sermayesini tekele yatırmış. Ayın sonu olmasına rağmen balo için, parti için lüzumsuz masraflar ve daha pek çok çığıncaca sefahat hazırlıkları...

Bu hazırlıkların aslı, yılbaşı eğlencesi adı altında «İsa ayını» kutlamaktır. Acaba İslâm'da ve Türk örfünde var mı bu «Aralık Bayramı».

Biz milli ve dinî bayramlarımızın dışında böyle bir bayram daha olduğunu bilmiyoruz. Bu «İki gününü müsavî geçirenin ziyan da olduğunu, israfın yüce dinimizde haram olarak ilân edildiğini» biliyoruz.

Hal böyle iken; bugün yılbaşı eğlencesi adı altında belkide aslını bilmeyerek örf ve âdetimizi dinamitliyoruz. Bu akşamın büyük şehirlerimizden köylerimize kadar da intikal ettiğini hissediyoruz. Bu bakımdan sevgili okuyucularımıza «Noel ve Aslı» hakkında biraz tarihi bilgi vermeyi faydalı buluyoruz.

Noel, İngilizcede **christmas** olarak kullanılır. Lügat mânâsı; İsa ayını demektir.

Noel, Hıristiyan kilisesinde Hz. İsa'nın doğumu için yapılan ayinlerdir. Bu ayinlerin tayini Epiphani ile karışıktır. (Epiphani : mecusîlerin 6 ocağa rastlayan günde Hz. İsa'yı görmeleri için Beytchem'e gelmeleridir.) Diğer bir mânâda, Ortadok

kilisesinde İsa'nın vaftizine remiz olarak haçın suya atılma yortusudur.

Hz. İsa'nın doğum günü olarak kabul edilen 25 Aralık Hıristiyanlar Ocağın altısında tes'it ederlerdi. 4 yüzyılın ortalarında, Noel gününün takvime girmiş olması gerçeken 6 Ocak, 25 Mart veya 25 Aralık gelinceye kadar ne böyle umumî bir fikir ve ne de kilisenin umumî festivalleri arasında böyle bir festival vardı.

Bu tarihin, Hz. İsa'nın doğumuna çevrilmesi, şu şekilde olmuştur:

4. yüzyılın ortalarında Hz. İsa'nın zuhur günü 6 Ocağın şarap ilâhı Dionysos'un doğum günü bilinmektedir. Doğu teâmulünde, yıldızlarla ilgisi dolayısıyla üçlü kralların bayramından (Ep'hani yortusu günü) Hz. İsa'nın, zuhur bayramına intikal ediyor.

25 Aralıkın İsa (A. S.)'ın doğum günü ile birleştirilmesi. Antakyalı Theophilus'un meçhul ve muhtemelen düzme bir pasajında göze çarpar.

25 Aralıkın ilk kat'î ifadesi, Mamusen tarafından neşredilen Philocalus (364) takviminde geçer.

Burada şöyle söyleniyor. «Her ne kadar İsa'nın doğumu 25 Aralıktan bir yıl sonra bir Cumaya rastlarsa da, gerçek olarak yapılan hesapta İsa'nın doğumu 25 Aralık Pazara rastlar.»

20 Aralık 386 ve 388 de Antakya'da bir Zaarda bulunan Chrysostom 25 Aralık festivalini başlangıçtan beri Trakya'dan Kudis'e kadar bildiğini söylemektedir. O şüphesiz batıda doğmuş, süratle doğuya yayılmıştır. 353 ile 361 de Costantinus'un sarayında müşahede edilmiştir.

400 tarihleri gibi erken bir devirde Mart yortusunu Hz. İsa ve Epiphani ile birlikte Noeli de içine alan bir impaartorluk kararı çıktı. Bu üç festival sırasında tiyatroların kapanması gerekiyordu. Epip-

hani ile Noel 354 tarihine kadar hukuktan leşmedi. İngiltere'de 25 Aralık'ta yapılan festivaller ise, Noel için değildi. Hıristiyanlığı kabulden çok önce bile bugün, onların bir festival günüydü.

Görülüyor ki, Noel gününün tarihi hakkında katı bir anlaşmaya varılmıyor.

Diğer taraftan, yapılan eğlencelere gelince; Noel âdetleri, Hıristiyanlığın zuhurundan çok önceki devirlerde yapılan âdetlerin bir devamından başka birşey değildir. Bunlar, mevsimlerle putperestlikle ilgili dini ve milli âmillerin efsane ve geleneklerle mezcedilmiş bir kahntısı durumundadır.

Bu durum, Hz. İsa'nın doğum günüyle alakadar gösterilmiş ve o günde de festivaller yapılmıştır.

Başlangıçta yeryüzünün sakinlerinin büyük bir kısmı güneşe tapıyorlardı. Çünkü onların hayatları güneşin gökyüzü etrafındaki yıllık dolaşmasına bağlı bulunuyordu. Uzak yerlerden onun dönmesine yardım etmek için festivaller yapıyordu.

Avrupa'nın güncyinde, Mısır'da ve İran'da kış mevsimine geçiş dolayısıyla aynı zamanda Tanrının verdiği bolluğa bir şükran ifadesi olarak büyük merasimlerle güneşe ibadet ediliyordu.

Kuzey memleketlerinde ise Aralık ortası çok kritik bir zaman idi. Zira günler biraz daha kısalıyor, güneş biraz daha zayıflıyor ve uzaklaşıyordu. Halk ise Noelin o sırada müşahede edildiğine işaret etmek üzere büyük festivaller tertipliyorlar.

Bu bätül gerçekler apaçık meydanda iken, eski âdetlere uyararak bu günü hıristiyanlar hâlâ kutlamaktadırlar.

Yukarıda kısaca tarihi gelişimini ana hatları ile belirtmeğe çalıştığımız «İsa âyini», kökü bizde olmayan, bize ait olmayan bir yortudur. Dinimiz açısından biz bu yortuya uymak mecburiyetinde değiliz. Yılbaşı âdeti, «Millî örf ve âdetlerimizi» de sarsmaktadır. Zira, millî örf ve âdetler, milletlerin mensup olduğu dinleri ile de bağlantılıdır. İnançta kuvvetli olan millet, örf ve âdetinde de kuvvetlidir.

**MODERN BANKACILIK
EN İYİ HİZMET**

TÜRKİYE VAKIFLAR BANKASI